

PISSARRA

Revista d'ensenyança de les Illes

Nº 41, Març 1987

Sindicat Treballadors de l'ensenyança de les Illes (STEI)
C/ Vinyaça, 14. Ciutat de Mallorca. Tel. 460888.

Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats de les Illes
C/ Berenguer de Tornamira nº9 1ºB Tel 712202

ILLUSTRE COLLEGI OFICIAL DE DOCTORS
I LLICENCIATS EN FILOSOFIA I LLETRES
I EN CIENCIES DE BALEARS

SUMARI

Editorial	3
Informe F.P.	4
La menyspreada F.P.	9
Entrevista a J. Miralles	10
Aplicació nous sistema retributiu	16
Anàlisi del projecte de Llei d'eleccions Sindicals la funció Pública	18
Moviment estudiantil	22
Oigamos a los jóvenes.	24
Sindicalisme versus arbitratge	27
Eleccions Sindicals 86	28
Comunitat de la Junta de Govern del I. Col.legi Oficial de Doctors i Llicenciats	32
I Trobada d'ensenyants hispano-portuguesos	33
Experiència docent a Son Carrió	33
Llibres Rebutts	34
Des des meu racó	36

Treballador
de
l'ensenyança
VET AQUÍ
el nostre
SINDICAT

SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYANÇA DE LES ILLES

PISSARRA

Revista periòdica d'informació de l'ensenyança
de les Illes

Edita:

Sindicat Treballadors de l'ensenyança de les
Illes (STEI) i Col.legi Oficial de Doctors i Llicenciats
de les Illes

Produït per Prensa Universitaria

La revista no s'identifica necessàriament amb els
articles que van signats

Portada: A. Bernabé

Imprimeix: Gráficas Terrasa
Dep. Legal.: PM 533 - 1979

PEDRO POLO FERNANDEZ
BARTOMEU CANTARELLAS CAMPS
GABRIEL CALDENTNEY RAMOS
BARTOMEU CAÑELLES ROCA
TOMAS MARTINEZ MIRO
AINA ROSSELLO CALLEJAS

En les pàgines d'aquest número de la nostra Revista, hi trobareu unes dades mínimes sobre la Formació Professional a Balears relatives a l'actual curs 1986/87. Així com també un article, "La menyspreada FP", que analitza alguns aspectes de la seva problemàtica.

El títol de l'article no és gratuït. La Formació Professional, definida en la Llei General d'Educació de 1970 com a obligatòria i gratuïta per als alumnes de 14 i 15 anys que no cursin el BUP, és oblidada i menyspreada en primer lloc, i sobretot, per la pròpia Administració educativa. Fets com el de sentir el nou Director General de Renovació Pedagògica parlar de "Las Enseñanzas Medias y la FP", la qual cosa demostra que no sap on situar aquesta branca dins del sistema educatiu. O com el de veure la nostra Conselleria d'Educació i Cultura organitzar un concurs per a escolars, en el qual només poden participar alumnes d'EGB i BUP. O... Són qualche cosa més que simples anècdotes.

Una anàlisi no massa detinguda de les dades esmentades és suficient per copsar el poc interès posat a millorar l'escolarització en el nivell de FP per part dels diversos representants del MEC a les Balears. Això sí: abans els dèiem "Delegat/da Provincial"; ara, "Director Provincial". Si teniu oportunitat i paciència suficients per rellegir el número 22 de "Pissarra" (Setembre de 1979), dedicat monogràficament a estudiar la problemàtica de l'Ensenyament a les Illes, hi trobareu: "A Balears hi ha 27 centres de FP" (pàg. 35). Actualment, set anys i mig més tard, n'hi ha 28, gràcies a la construcció de l'Institut de Calvià, inaugurat el present curs. I un altre en fase de construcció a la barriada de Son Cladera de Palma. Pensam que es tracta d'un balanç molt pobre.

L'escolarització és especialment deficient en les ciutats més grans. Una dada significativa n'és l'elevada relació número d'alumnes/grup-classe: els quasi 40 alumnes per classe és, encara!, una trista realitat. ¿És que el MEC no és conscient que la conversió de les antigues Escoles de Mestria Industrial en Instituts de FP suposa qualche cosa més que el canvi del rètol de la façana? A Inca és urgent la construcció d'un nou Institut, ja que l'actual ha quedat obsolet en infraestructura i en capacitat. Problemes semblants afecten l'edifici de l'Institut de Manacor.

Però allà on la situació presenta característiques notables de gravetat és a Palma. Per una ban-

da, tant l'Institut Politècnic com l'Institut "Francesc de Borja Moll" han d'admetre curs darrera curs una matrícula superior en molt a la seva capacitat real, amb la problemàtica que això comporta. Només amb un gran esforç del professorat, sobretot del que participa en la gestió de l'escola, es pot aconseguir un funcionament que permet la consecució d'unes fites realment educatives. Hi ha factors que suavitzen la forta demanda de places escolars en tots els centres públics de Palma. Els potencials alumnes, rebutjats per manca de lloc, acaben matriculant-se: en un centre concertat —algun d'ells, de centre d'ensenyament, només en té el nom, ja que no disposa ni de pati—, en una acadèmia —on l'engany i l'estafa són normes habituals— o en un grup d'estudis nocturns —amb la qual cosa se'n desvirtua la finalitat, ja que han estat creats per donar oportunitat d'estudiar a gent que treballa, no a alumnes de 14 anys. Es evident que cap d'aquestes solucions no és bona.

D'altra banda, les instal·lacions de l'Institut "Fray Junípero Serra" de Palma, antiga Escola d'Hosteleria, són tan inadequades i degradants per esser utilitzades com a centre escolar —no trobam paraules que justifiquin aquesta vergonya—, que, amb bon criteri, s'ha adoptat la decisió de traslladar en bloc l'Institut al nou edifici de Son Cladera que actualment s'està construint. Si a més tenim en compte que aquest també acollirà alguna especialitat de l'Institut Politècnic, a fi de descarregar-lo d'alumnat, arribarem a la conclusió que l'entrada en funcionament del nou Institut de Son Cladera no suposarà un increment real de les places escolars de FP a Palma.

Per a quan la solució d'aquesta problemàtica? La futura Llei Orgànica del Sistema Educatiu ha d'acabar amb l'existència de la dicotomia BUP-FP, a través de la instauració d'un sistema d'ensenyament *únic* i *obligatori* fins els 16 anys. Però què l'obligatorietat sigui quelcom més que una brillant definició damunt un paper, perquè passi del món de les intencions al de les realitats tangibles i mesurables, caldrà que el MEC destini elevades inversions a la creació de nous llocs escolars. A cops de desengany, ja hem perdut la ingenuïtat i la innocència: no acceptam declaracions demagògiques en què es prometi allò que ja ha estat programat prèviament. Creació de nous llocs escolars a FP: això és el que exigim. I per si de cas no se'ns entén, subratllarem la paraula clau: *nous!*

BREU ULLADA A LA FORMACIÓ PROFESSIONAL A LES ILLES BALEARS

Antecedents històrics

A principis dels anys 1930, se crea a Palma l'Escola de Treball impulsada per la nova Associació d'Enginyers Industrials(1). Després de la guerra civil seria l'Escola Elemental del Treball. A partir de 1955 es convertiria en l'Escola de Mestria Industrial, predecesora de l'actual Institut Politècnic (1975).

A Menorca en torn a l'any 1947 s'estrena a Maó l'edifici de l'Escola de Treball (les obres havien començat durant la República). L'any 1955 se convertiria en l'Escola de Mestria Industrial, seu de l'actual Institut de F.P. de Maó. Si bé probablement el pròxim curs estrenarà edifici nou a les afores de Maó a Bintaufa.

Els centres públics existents a Balears abans de 1975 eren: Mallorca

Palma: L'Escola de Mestria Industrial
El Centre "Verge de Lluc"

Inca: Escola d'Aprenentatge Industrial
Manacor: L'Escola " " "

Felanitx: L'Institut Laboral " "

Menorca: a Maó: L'Escola de Mestria Industrial
a Ciutadella: L'Institut Laboral
El Centre Sindical "San Juan Bosco"

A partir del 1976, any de la publicació del Decret 707/1976 de 5 de març sobre Ordenació de la F.P. (B.O.E. 12-4-76) comença una forta expansió dels estudis professionals motivat en part per:

— Una major demanda d'estudis per part de la societat.

— Necessitat de qualificació de la mà d'obra fet que provoca la construcció de nous centres que se inauguraran a finals de la dècada dels 70.

1976-77 -Ampliació I. Politècnic

1978 -Llucmajor

1979 -I. "Francesc de Borja Moll" (Palma)

1979 -I. "Isidor Macabich" (Eivissa)

1980 -I. "Joan Miró-Sóller

Aproximació a la situació laboral

A les illes Balears predomina el número de Centres Públics sobre el de Centres Privats.

- 17 centres públics: 15 dependents del M.E.C. i 2 de la Conselleria d'Agricultura (centres agraris)
- 15 centres privats:
  - a) 10 imparteixen ensenyança reglada
  - b) 3 centres homologats de l'Àrea Tecnològic-Pràctica (fàbriques de perruqueres)
  - c) 2 centres d'Educació Especial

Una peculiaritat de la distribució dels centres és que mentre a Mallorca trobam centres públics i centres privats, a les illes de Menorca i Eivissa només hi trobam centres públics.

Els centres privats estan situats tots a Mallorca, a més cal remarcar dos fets:

- a) dels 15 centres, 12 són a la capital de l'illa, 2 al municipi de Marratxi i 1 a Inca.
- b) d'aquests 15 centres: 2 imparteixen estudis de Primer i Segon Grau; 8 només tenen Primer Grau, i d'aquests 6 únicament imparteixen la branca Administrativa. Fet que demostra que l'ensenyança privada se dedica majoritàriament a la professió de major demanda i menys cost d'inversió i manteniment.

Abandó escolar

Segons una enquesta feta a Centres Públics de Balears durant el curs 1984-85 dels alumnes que se matriculaven per primera vegada a F.P. l'abandó escolar durant els primers 4 mesos podia situar-se entre el 7 i el 9%. Les causes més freqüents eren:

- mala escolarització als anys anteriors (E.G.B)
- rebuig als estudis
- inadaptació al centre (provocada, a vegades, per la saturació dels propis centres)
- treball

No es pot oblidar, desgraciadament, que durant els darrers cursos, (sobre tot a Ciutat) s'ha escolaritzat el màxim número d'alumnes, sense mirar de vegades en quines condicions se feia i així se saturaven els centres.

Promoció educativa

Malgrat les deficientes condicions escolars en que arriben els joves a la F.P. de Primer Grau es calcula que un 40% (tant per cent que varia

(1) Veure: — Els primers 50 anys del Politècnic. Ciutat, 1983

— Institut de Formació Professional. Inca 1961-1986

Gràfiques García, Inca, 1986.

segons la professió elegida) sol proseguir els estudis de Segon Grau.

És important remarcar el percentatge d'estudiants que una vegada acabat el Batxillerat se matriculen al Segon Grau de F.P. sobre tot a determinades especialitats com Electrònica, Administratiu, Informàtica, Laboratori i Delineació.

Noves i velles especialitats

Quan l'any 1975 s'iniciaren els estudis de F.P. les Branques que s'implantaren als nous centres sequiren una fórmula quasi mimètica d'un centre a l'altre:

- Administratiu
- Automoció
- Electricitat

La Branca de Metall existent a les antigues Escoles de Mestria fou suprimida a Inca i Manacor a finals dels anys 70, solament queda a Ciutat, Maó i Felanitx.

En torn a l'any 1979 s'incorporaven noves Branques: Sanitària, Agrària, Perruqueria, Llar (jardí d'Infància).

Cap a l'any 1982 s'introdueix a l'Institut de Sa Pobla una nova especialitat de Segon Grau: Adm. Hotelera, Branca d'Hostaleria. Aquests estudis fins a l'any 1985 sols se podien estudiar a Ciutat, i a més aquest mateix any s'implantaren els estudis del Segon Grau de Hosteleria: especialitat de Cuina.

L'actual curs ha entrat en funcionament l'Institut de Sta. Ponsa (Calvià) un centre d'hostaleria. I als centres "Junipero Serra" de Palma i "Isidor Macabich" d'Eivissa s'ha iniciat l'especialitat de Segon Grau: Administració Hostalera.

També aquest curs ha començat a l'Institut de Sa Pobla l'experimentació d'una especialitat de Segon Grau que pot tenir una gran importància per la seva relació amb el món hotelier: "Manteniment electro-mecànic".

Si els deus i les fades són propicis el pròxim curs començarà a funcionar l'Institut de Son Cladera, amb capacitat per a 840 llocs escolars, en el que se podrà estudiar: Automoció, Administratiu i s'implantarà possiblement a les Illes una nova branca: Imatge i So.

THOMSON

T.V. COLOR
Equipos
musicales: HI.FI
Videos

CENTROS PUBLICS DE F.P. – BALEARS

	Llocs escolars	Alumnes matriculats			
		Curs 83-84	84-85	85-86	86-87
Politécnic-Palma	825	1460	1522	1584	1528
I. "Francesc de B. Moll	880	1216	1344	1461	1595
I. "Verge de Lluc"—Palma	360	424	423	475	481
I. "Junípero Serra"—Palma	240	310	282	318	349
Institut de Inca	480	654	694	627	699
Institut de Manacor	612	551	633	666	690
I. "Pere de Son Gall" Llucmajor	400	262	305	322	300
I. "Joan Taix"—Sa Pobla	320	330	371	450	457
Institut de Felanitx	278	147	207	197	208
I. "Joan Miró"—Sóller	320	109	125	135	156
Institut de Maó (Menorca)	485	476	576	609	609
I. "San Juan Bosco" Ciutadella (Menorca)	200	95	114	95	100
I. "Isidor Macabich" (Eivissa)	620	421	601	678	736
Secció de Artá	110	94	87	84	87
Secció de Ciutadella	90	143	155	141	139
Centre Agrari de Palma (Conselleria de Agricultura)	40	30	31	43	29
Centre agrari de Maó	170	61	53	34	26
I. Santa Ponsa	360	(Nova creació)		110	

CENTRES PRIVATS DE F. P. – BALEARS

Col.legi S. Josep Obrer—Palma	840	670	788	762	780
Col.legi CIDE—Palma	470	335	363	419	421
Col.legi Montesión—Palma	280	155	157	149	147
"Aula Balear"—Palma	160	91	121	159	147
Col.legi "Jeús Marfà"—Palma	120	81	117	109	121
Col.legi "S. Antoni Abad" Son Ferriol—Palma	120	92	71	78	83
Col.legi Lladó	120	114	114	114	115
Coll den Rebassa—Palma					
Academia CETA	350	350	324	279	320
"Liceu Balear"—Marratxí	200	242	207	315	340
Col.legi "Pureza de Marfà" Inca	90	68	96	99	103

Font: Mapa escolar de Balears servei d'estadística Direcció Provincial

EL PROMIG DE ALUMNES PER GRUP
EN ELS C. PUBLICS ES LA SEGUENT:

	Alumnes/ Grup 1 ^{er} Grau	Alumnes/ Grup 2 ^{on} Grau
Politàcnic	32,8	30,0
Francesc de B. Moll	38,7	31,2
Verge de Lluc	36,9	38,0
Junipero Serra	37,1	28,0
Inca	35,6	38,7
Manacor	39,3	34,6
Joan Taix	32,2	27,0
Pere de Son Gall	28,6	22,1
Joan Miró	30,2	27,0
Felanitx	27,3	23,0
Sta Ponsa	30,3	---
Secció Artà	30,0	---
Maó	35,3	23,6
San Joan Bosco	32,0	---
Secció Ciutadella	34,5	---
Isidor Macabich	32,7	27,3

EL PROFESSORAT DEL C. PUBLICS ES DISTRIBUEIX DE LA SEGUENT MANERA

PROFESSORAT

	P.N.	M.T.	Altres ¹	Total	Relació/alumne/profes.
I. Politàcnic	63	47	5	115	13,5
Francesc de B. Moll	55	29	2	86	18,6
Verge de Lluc	18	11	4	33	15,5
Junipero Serra	13	9	2	24	15,2
Inca	28	18	2	48	15,2
Manacor	30	17	2	49	14,1
Joan Taix	21	12	1	34	13,4
Pere de Son Gall	22	4	2	28	11,5
Joan Miró	10	6	1	17	9,7
Felanitx	11	5	2	18	13,0
Sta. Ponsa	5	3	2	10	13,4
Secció Artà	5	3	1	9	11,0
Maó	27	18	3	48	13,5
San Joan Bosco	4	5	3	12	11,5
Secció Ciutadella	7	3	2	12	13,7
Isidor Macabich	30	18	1	49	15,4

(1) Comprén professors de Religió o professors d'Educació físico-esportiva.

LA DISTRIBUCIO PER BRANQUES I ESPECIALITATS ES LA SEGUENT:

	Politecnic	Borja Moll	Verge Lluç	Junipero Serra	Inca	Manacor	Joan Taix Sa Pobla	Joan Miró Soller	Felanitx	Sta. Pon-sa	Artà	S Joan Bosco Ciutadella	Isidor Maca-Bich Eivissa	Maó	Ciutadella	Lluç	TOTAL
Electricitat	190		116		104	151	89	20	38				78	117			903
Electronica	443		47		122								118	28			758
Metal	145								16					75			236
Pell					50							70					120
Administratiu							84										
Hosteleria																	
Agraria							42										42
Delineació	270													61			337
Fusta	127					17									14		158
Bisuteria												23		34			57
Administratiu		522	168	64	340	293	199	109	154	48	59		301	245	100	76	2.762
Hosteleria				244				27		43			49				363
Automoció	332		152		83	91	43				28		81		25		835
Construcció														12			12
Jardí Infància		159															159
Sanitari		466											86	64			616
Informàtica		266				75											341
Pelu/est.		187				45											232

NO S'HAN COMPTABILITZAT ELS ALUMNES DE REFORMA LLUCMAJOR NI ELS ALUMNES CURS ACOLLIDA

EN QUANT A CENTRES CONCERTATS LA DISTRIBUCIÓ ES LA SEGUENT:

Branques	Centres	San Josep Obrero	Academia Ceta	Col.legi Lladó	CIDE	Liceu Balear	Jesús María	Montesión	San Ant. Abad	Pureza (Inca) María	Aula Balear	TOTAL
Electronica		136			79	149					68	432
Jardí Infància					142	74						216
Administratiu		389	320	115	200	117	121	147	83	103	79	1.674
Delineació		49										49
Informàtica		135										135
Hostessa de congressos		71										71
TOTAL		780	320	115	421	340	121	147	83	103	147	2.577

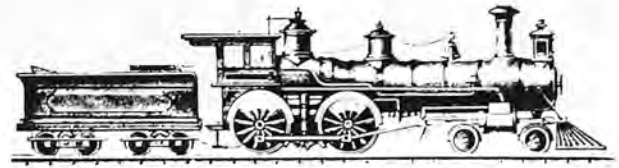

LA MENYSPREADA F.P.

El nivell educatiu que més mala premsa ha tingut i té encara, és la Formació Professional. Sovint apareixen expressions referents a la mala qualitat d'aquests estudis, sense profunditzar en tota la problemàtica que l'envolta. Però anem per parts.

La F.P. parteix d'un sistema educatiu que infravalora els estudis professionals, ja que per accedir a aquest nivell no cal el Graduat Escolar que sí és necessari per anar a B.U.P.. Això implica institucionalitzar la consideració que els alumnes amb més dificultats per a l'estudi són els més adequats per aquest nivell. Les derivacions cap a la imatge actual de la F.P. dins la societat, són òbvies.

A més, aquesta infravaloració del sistema educatiu també es dona al programar les sortides acadèmiques. Així la FPII (16 a 18 anys) no té accés directe a la universitat. Cada especialitat professional desemboca a unes escoles universitàries concretes, sempre que se superin els examens de selectivitat. Exàmens pensats per a alumnes de C.O.U. i que no s'adaptin al que s'ha estudiat a FPII.

Aleshores, el sistema educatiu espanyol entén la F.P. com uns estudis dedicats, bàsicament, als alumnes amb més dificultats o que simplement volen incorporar-se ràpidament al món laboral.

Es a partir d'aquesta premissa quan podem començar a analitzar els resultats que s'han obtingut fins ara. Algunes consideracions podrien ésser:

- I.- La renovació metodològica del professorat de F.P. ha estat important, cercant motivar a l'alumne cap a l'estudi.
- II.- Els continguts de les assignatures a F.P. I, s'han intentat adaptar al nivell que duïen els alumnes de l'E.G.B.
- III.- La programació de continguts mínims a FPI, ha servit per aconseguir un nivell més estandaritzat.
- IV.- La dotació dels tallers, juntament a l'assignació pressupostària dels Instituts ha millorat considerablement.
- V.- A partir del curs 1984-85, s'han iniciat les pràctiques a empreses a través dels contractes de col.laboració. Per proper curs s'estima que hi haurà més de quatre-cents alumnes contractats.
- VI.- El percentatge de fracàs escolar a FPII és el més baix del sistema educatiu. També és important el nivell d'acceptació d'aquests estudis per part dels alumnes com s'ha pogut comprovar a distintes enquestes.
- VII.- Darrerament augmenta el nombre d'alumnes que troben feina quan finalitzen els estudis de FPII, principalment a les especialitats de Serveis.

En definitiva, la F. P. a les Illes ha obtingut uns rendiments d'acord als objectius fixats pel sistema. Només amb una reforma estructural de les ensenyances mitjanes i donant una nova orientació als estudis professionals, se podrà aconseguir millorar la imatge pública de la F.P. i el seu nivell d'estudis. Mentrestant la nostra F.P. està complint la seva missió.

Antoni Arbos
Arnau Amer

FORADI, 65 - 67
(Es Vivero)
TEL. 27 44 93
07009-PALMA DE MALLORCA

- PLANTAS INTERIOR,
- EXTERIOR
- REALIZACION JARDINES
- TIERRAS
- ABONOS
- ARBOLES SOMBRA
- ARBOLES FRUTALES
- ETC.

normalització
lingüística
a debat

ENTREVISTA

En Joan Miralles i Montserrat ha tengut un paper molt destacat en tot el procés d'elaboració de la Llei de Normalització Lingüística que fou aprovada pel Parlament en sessió celebrada el dia 29 d'abril d'enguany. A més, pel fet d'esser el Director del Departament de Filologia Catalana de la Universitat, es veurà molt directament implicat en tota la tasca del desenrotllament reglamentari i de l'aplicació pràctica dels diferents punts de la Llei. Per tot això, hem cregut oportú conversar amb ell i plantejar-li una sèrie de qüestions sobre la normativa legal tot just aprovada. Voldríem que aquesta entrevista ajudàs a la divulgació de la Llei i, d'aquesta manera, contribuís al seu arrelament social.

—Ens podries parlar del procés d'elaboració de l'Avantprojecte de Llei que vos va encarregar el Govern Autònom.

—Bé, va esser un procés bastant llarg. Inicialment, degué esser a principis del 1984, en Gilet va convocar una reunió. Hi assistírem en Joan Alegret, na Marina Valldeperes, jo mateix i alguns més. En aquesta reunió en Gilet ens digué que s'havia proposat fer una Llei que servís per fer possible la normalització del català a les Illes Balears. Al cap de poc temps ja vàrem tenir la primera reunió. Vàrem fer feina intensament i va esser dia 7 de juny de 1984 quan els membres de la ponència —que érem en Joan Alegret, en Gabriel Janer Manila, en Bartomeu Rotger, en Leoncio Simon, na Marina Valldeperes, en Marià Torres, en Garau i jo mateix— vàrem entregar l'avantprojecte de Llei. Aquest avantprojecte havia de passar pel filtre d'una Comissió Jurídica, que havia de dictaminar sobre la seva bondat jurídic-legal, i després, abans de ser publicat, ens l'havien de tornar a nosaltres. El fet és que, a més de passar a través d'aquest filtre, quan va esser aprovat pel Govern va sofrir un retall considerable. Davant l'evidència de la magnitud del retall, vàrem fer un document i el vàrem presentar al Conseller Gilet el dia 4 de desembre de 1984. Déiem, en aquest document, que valoràvem positivament que el Govern, amb l'assessorament de la Comissió Jurídica, hagués assumit un conjunt considerable d'articles del Projecte de Llei que nosaltres havíem confeccionat, i que fins i tot pensàvem que hi havien fet algun afegitó que podia esser escaient. Ara bé, també déiem que estàvem preocupats per certes supressions o modificacions i per certs defectes de forma que variaven considerablement el Projecte de Llei de la Comissió Assessora. Com que en principi se'ns havia dit que el Consell de Govern havia d'aprovar el Projecte de Llei el 6 de desembre del 84, vàrem demanar almenys una setmana per poder-lo revisar amb temps suficient. I bé, a partir d'aquí vàrem fer un altre document amb una sèrie de consideracions, algunes de les quals no eren molt importants, però d'altres si que ho eren molt. Aquest document, de nou pàgines, va esser lliurat al Govern dia 17 de desembre de 1984. Féiem tren-

llibres
en català

CARRER RUBÍ, 5
TEL. 21 38 21
PALMA

ta-nou consideracions, déiem, per exemple, que s'havia de fer una revisió general de forma i que en els articles, enlloc d'utilitzar la forma de futur, havien d'utilitzar la forma de present. També pensàvem, i això de manera global, que totes les referències a qualsevol article de l'Estatut d'Autonomia s'havien de fer textualment, sense cap modificació. I això per un motiu. Per exemple, semblava que nosaltres parlàvem de nació espanyola quan en realitat nosaltres parlàvem sempre d'Estat Espanyol. Volíem que quedàs ben clar que de nació espanyola en parlava l'Estatut però nosaltres no.

—Podries parlar amb més detall d'algunes d'aquestes trenta-nou consideracions que presentareu com a contrapropostes al Projecte que volia aprovar el Govern.

—Bé, varem fer les consideracions punt per punt i àmbit per àmbit. Per exemple, pensàvem que dins l'Exposició de Motius no s'havia de suprimir el segon apartat del text A. Pensàvem que tenia la seva importància perquè creiem que s'havia de fer veure que el català havia estat una eina d'intercomunicació a les Balears no solament als nivells més familiars i informals sinó també com a llengua oficial, cancelleresca. Com a llengua estàndard, en una paraula. I això en certs usos es va mentenir fins pràcticament a mitjan segle XIX. També s'havien introduït canvis en el Títol Preliminar i en el Títol de l'Us Oficial, i sobretot a la part dedicada a l'ensenyament, que era la que havia sofert modificacions més substancials. Per exemple, s'havia donat excessiva màniga ampla a les exempcions. Deia "la llengua catalana i la literatura pròpia de les illes Balears" i pensàrem que no era adequat perquè podia representar només l'estudi de les variants dialectals del català de les Balears i de només la literatura en llengua catalana podria pels autors de les Balears. En conseqüència, demanàrem que s'hi posàs, senzillament, "la llengua i la literatura catalanes" i, si de cas, s'hi podia afegir "des de la perspectiva de les illes Balears". Així quedava bé ja que és evident que hem de fer cultura catalana des de la nostra perspectiva. Bé, després també déiem que la dedicació horària a l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes no podia esser inferior en cap cas a la de la llengua i literatura castellanés. I això pensàvem que s'havia de mantenir de totes totes. I en tot moment déiem també que s'havia de mantenir la referència al coneixement suficient del català

al doble nivell, oral i escrit. Es tractava de remarcar la importància que té, de cada vegada més, el coneixement i ús oral de la llengua. Manteníem, també, totes les qüestions referents a exempcions. A aquest punt el vàrem tractar amb altra gent, amb diversos professionals de l'ensenyança que no eren membres de la Comissió. Quant a l'Educació Permanent d'Adults, déiem que el català no havia d'esser matèria optativa, com deia el text del Govern, sinó que havia de ser matèria obligatòria. Al nostre document també vàrem demanar que se suprimís l'article 23.3. d'ambdós textos, que se referia als drets lingüístics dins l'àmbit universitari. Naturalment ho vàrem llevar per evitar problemes. I també vàrem demanar que fos suprimit l'article 14, que finalment no ho va esser, que pot esser causa, segons qui governi, de conflicte. Es allò de "tothom té dret a rebre el seu ensenyament en llengua catalana o en llengua castellana en el primer ensenyament".

Després, quant als mitjans de comunicació, que era, crec jo, juntament amb el de l'Us Oficial, un dels àmbits que havien quedat millor, en el projecte del Govern s'havien suprimit algunes coses que nosaltres pensàvem que s'havien de tornar reassumir. Com era aquell apartat que deia: "El Govern de la Comunitat Autònoma potenciarà la producció i exhibició de pel·lícules fetes, doblades i subtítulades en llengua catalana i d'altres mitjans audiovisuals i fonogràfics en aquesta llengua". A la part de les Disposicions Addicionals també havien retallat molt. I nosaltres vàrem intentar que es respectassin al màxim les de la nostra redacció. En fi, encara podríem ampliar més aquestes informacions.

—Fins a quin punt el Govern va tenir en compte les vostres consideracions?

—Va passar bastant de temps fins que el Consell de Govern va aprovar el Projecte de Llei, no va esser aprovat fins al 6 de març de 1985. I al nostre document de les trenta-nou consideracions l'havíem signat dia 17 de desembre de 1984. I aleshores, a partir del text del Govern, vàrem veure que havien tengut en compte part d'aquestes reconsideracions, més o menys la meitat, però n'hi havia algunes, precisament algunes ben importants dins l'àmbit de l'ensenyament, que no les varen tenir en compte. Per exemple, les que se referien a les exempcions.

Ara bé, després, gràcies a l'actitud que varen tenir els partits que no formaven part del Govern, es va crear una dinàmica que pensam que era bastant

favorable al text inicial que nosaltres havíem elaborat. Es a dir, el Govern va assumir un 50 % de les nostres 39 consideracions, però gràcies als partits de l'oposició i també d'UM es va crear una dinàmica favorable al nostre text. També hi hagué algun afegitó que indubtablement va millorar el text. Així i tot, crec que el nostre text estava millor, assolí un sostre més alt. Ara, jo pens que globalment la Llei de Normalització Lingüística de les Illes Balears és una espècie de miracle polític. Crec que la conjuntura ha fet que tinguem una Llei que sobrepassa el sostre que demana la major part de la gent i fins i tot la mateixa realitat política representada al Parlament.

—*Al teu parer, amb aquesta Llei es contribueix a consolidar el Bilingüisme o es marca un camí vàlid per arribar a la normalització real de l'ús del Català?*

—Nosaltres vàrem fer la feina a consciència, ara bé, això sí, dins els límits constitucionals. Qualcú pot trobar-ho discutible que ens ficàssim dins aquest camp. Jo vull assumir tots els meus possibles errors i en un determinat moment m'ho vaig demanar a mi mateix fins a quin punt havia d'acceptar o no. Però vaig pensar que el país necessitava una Llei de Normalització i per això m'hi vaig ficar. Ho vaig assumir, ho seguec assumint i segurament ara faria el mateix. Si haguéssim dit que no, almenys una part dels membres que formàrem la Comissió, hagués pogut ésser un desastre. Hi havia el perill que s'hagués funcionat en la línia de l'ordre de regulació de l'ensenyament promulgada pel Govern l'estiu passat, que és indubtablement molt més esquifida i amb un sostre molt més reduït que aquesta Llei de Normalització. Dins els límits constitucionals, si hi ha una visió no mesquina i generosa, jo pens que aquesta Llei és un instrument important. Ara, depèn molt qui hi hagi a dalt, de si la fa funcionar o no. En tot cas, jo pens que aquí hi ha una sèrie

de coses, sobretot en l'àrea de l'ensenyament, que s'han de resoldre d'una vegada. No pot ésser que ara pel senyor Gilet, ara pel senyor Andreu Crespi, sempre hi hagi aquesta espècie de picabaralla, aquest conflicte de competències derivat del fet de no tenir competències en matèria d'ensenyament, la Comunitat Autònoma. Això és fatal. En matèria de cultura i ensenyament és evident que s'han de tenir plenes competències però aquestes s'han de dotar dels mitjans personals i econòmics necessaris. El que és impossible és fer rutilar des del poder autonòmic una Llei de Normalització amb un Conseller de Cultura, un Director General i un parell de funcionaris. És necessari tenir una Direcció General de Política Lingüística i una infraestructura que permeti fer les coses amb unes majors possibilitats d'eficàcia. En aquests moments amb els mitjans humans que hi ha és impossible fer funcionar aquesta màquina de la normalització que ha de rompre amb una inèrcia que ja ve des de fa segles i que va totalment a favor del castellà. No es pot pensar que això se pot aconseguir amb tan poc personal, amb tants pocs mitjans econòmics i amb aquesta manca de tècnics qualificats. És pràcticament impossible que se pugui funcionar d'aquesta manera. I no se resolen aquestes deficiències solament a base de subvencions puntuals i a base de campanyes més o manco moderades.

—*La Llei de Normalització, i abans l'Estatut d'Autonomia, dona moltes d'atribucions a la Universitat. Com creus que s'hauria d'articular aquesta col.laboració entre la Universitat i el Govern per tal de dur a terme amb eficàcia i solvència la tasca im-mensa de la normalització?*

—Sobre aquesta qüestió de la Universitat i de les seves atribucions et puc dir que aquesta Llei és la que fa més menció i de manera més concreta a la Universitat i la que li dona més responsabilitats en matèria tècnico-lingüística de tot l'Estat Espa-

GAT.725 C/31 DICIEMBRE,12 Tels. 20 46 00-20 45 02-03 PALMA DE MALLORCA

L'AGENCIA AL SERVICI DEL POBLE MALLORQUI

nyol. Realment és així. Els punts que es refereixen a la Universitat són d'una importància molt considerable i pràcticament no hi ha un sol article dels que varem posar a l'avantprojecte que fos transformat, modificat o mutilat absolutament en res ni pel govern ni pels grups parlamentaris. Es a dir, es va respectar, diríem, el poder de decisió de la Universitat. Ara, el Consell Social de la Universitat haurà de dotar els mitjans necessaris per poder fer possible aquesta normalització dins l'àmbit universitari. I aquí arribam a la necessitat que la Universitat tenguí un Servei de Normalització Lingüística, però amb personal *ad hoc*, suficient i amb les dotacions econòmiques necessàries per poder dur a terme les tres funcions que ja estic cansat de dir i repetir deu mil vegades: les classes de català per a universitaris, la normalització interna de la Universitat i resoldre d'una vegada l'assessorament lingüístic al centre de RTVE de Balears. Quant a la normalització interna, és ver que s'ha fet molt de camí, sobretot durant l'època d'aquest equip rectoral, però encara en queda molt de camí per fer, sobretot a certes facultats, i fins i tot a la de Lletres que és la que està més catalanitzada. Referent a la RTVE, és necessari resoldre d'una vegada la qüestió del conveni entre la Universitat i la TV, de manera que hi hagi un seguiment continuat, dia per dia, de tots els programes, de la mateixa manera que també hi hauria d'haver per aquests professionals de la TV i de la ràdio uns cursos especialitzats, no només d'ortografia, sinó de dicció, etc., impartits a càrrec de bons especialistes. Quan dic que la Universitat hauria de satisfer aquesta darrera comesa, em referesc a què s'ha d'arribar a un conveni entre la TV i la Universitat mitjançant el qual la Universitat hi aportí els tècnics i la TV, lògicament, els pagui.

D'aquestes tres comeses, què és el que correspon a la Universitat globalment i què al Departament de Filologia Catalana en concret? Jo, per la meua banda, sempre ho he tengut molt clar. S'ha de fer una diferenciació ben clara entre la comesa de la normativització i la de la normalització. De les qüestions de caire tècnic-lingüístic, per exemple de la qüestió de la toponímia, se n'ha de responsabilitzar el Departament de Català. Ara bé, tot allò que és de caire normalitzador i que té relacions amb les tres funcions que he assenyalat abans, això correspon a la Universitat globalment considerada. I concretament, diria, a aquest possible Servei o Gabinet de Normalització Lingüística. Per cert, he

de dir que en el darrer Claustre General que hi va haver uns 80 ó 90 claustrals veren demanar que es creàs aquest Servei de Normalització. Va esser aprovat i ara això, evidentment, ha de passar pel Consell Social i ha de ser dotat dels mitjans necessaris.

A mi m'interessa remarcar, una vegada més, la manca de mitjans personals que té el Departament de Català. Segons la Llei de Normalització en tres anys s'ha de dur a terme la normalització toponímica de tots els llocs de les Illes Balears d'acord amb l'assessorament de la Universitat. Això és una cosa que actualment és impossible. Els cinc professors del Departament no podran fer la regularització que la Llei ens encomana. Es necessària la contractació de més personal que tenguí coneixements tècnics sobre aquesta matèria.

—Si et sembla podríem parlar una mica de la qüestió de les modalitats lingüístiques pròpies del Català de les Balears que són esmentades a la Llei i que constitueixen una mena d'obsessió per al Govern d'AP.

—Bé, això de les modalitats és una obsessió que varem veure que tenien en Gilet i el Govern que la manifestaven a cada moment. I jo comprenc que la tinguessin. Jo pens que de qualche manera el Govern, per allò de salvaguardar les seves pròpies espatles davant la pressió que fan contra el català determinats sectors de les seves bases, vulguin una menció concreta a les modalitats insulars de la llengua catalana. Ara bé, quines modalitats són aquestes? Pens, per exemple que la modalitat més important és la modalitat estàndard, des del segle XIII fins al segle XIX, i fins al segle XX si m'apuren. Perquè quan el president Cañellas resa un parenostre en mallorquí evidentment el resa en català estàndard, no el resa en mallorquí dialectal. I fins i tot en Jaime Martorell, si resa parenostres, supòs que fa el mateix. Es a dir, això és una cosa que s'ha mantingut fins ara. Es una qüestió de registres, d'àmbits, etc. En podríem parlar molt, però, en fi, això és així. Nosaltres hi posàrem les referències a les modalitats. Ara bé, alerta. Primer de tot això: que la principal modalitat, el principal registre, és el de la llengua cancelleresca, la llengua estàndard. I després, si aquestes modalitats es refereixen a modalitats lèxiques no hi ha cap inconvenient en assumir totes les que han estat usades tradicionalment pels grans literats de la nostra terra. Des d'en Costa i Llobera, en Joan Alcover, etc. Es per això que nosaltres varem fer la proposta de tractar aquest tema

tal com ha quedat finalment: “respecte a les modalitats lingüístiques pròpies de la tradició literària autòctona”. En definitiva, aquesta protecció de les modalitats és el que desitgen els qui estan ficats dins la cosa de la llengua i també els sociolingüistes com n’Isidor Marí, en Gabriel Bibiloni i companyia, és a dir, és evident que dins la llengua estàndard s’ha de tenir en compte no el que se’n diu el sub-estàndard baleàric i que, per tant, al·lot, per exemple, també hi ha de ser. Res de sub-estàndard, si de cas para-estàndard, ha d’estar a la mateixa altura una paraula com al·lot que, per exemple, noi. L’estàndard que desitjam implica l’acceptació a un mateix nivell de les paraules al·lot i noi.

—No creus que les referències del President Cañellas en contra de l’estàndard en el seu parlament a l’Acte Inaugural del II^{on} Congrés responen al seu desconeixement del que significa el concepte estàndard?

—Mira, jo sobre aquesta qüestió de l’acte d’inauguració del Congrés et diré que em va saber greu la pitada a en Cañellas. I no perquè la gent no pogués tenir raons per pitar-li, però em va saber greu perquè crec que en Cañellas actualment està mal

aconsellat en matèria lingüística. Hi ha algú, que és el qui li elabora els pronunciaments sobre això, que li diu mentides. I en Cañellas evidentment no és sociolingüista ni tampoc té massa coneixements d’aquesta matèria. Jo pens que està mal aconsellat, de veritat. I és una llàstima. Ell va enganat, no sap com va la cosa de l’estàndard. De qualque manera jo veig intuitivament que és el que vol ell. Crec que si li explicàvem... En definitiva, les conclusions del Congrés han assumit en gran part les tesis de Mossén Alcover. N’Alcover deia que a l’hora de fer l’estàndard s’havien de tenir en compte els tres grans baldrons dialectals. Això és el que diuen ara n’Isidor Marí i companyia. Hi ha gent que creu que Mossén Alcover propugnava l’ús del “mallorquí” a tots els nivells, a tots els registres. A això ell no ho feia. Ell quan escrivia una rondalla, l’escrivia amb aquest tipus de llenguatge viu, dialectal, amb formes mallorquines populars. Però, després, quan escrivia un article que no fos de caire rondallístic o popular, utilitzava *el* i *la*, utilitzava les formes més generals, això és aprofitant tota la riquesa dels tres baldrons dialectals.

LA PALMESANA

PEDRÓ AMENGUAL VICH

PAPELERIA RECLAMOS

**OBJETOS DE ESCRITORIO y
ARTICULOS PARA REGALO**

Avda. Alejandro Rosselló, 36
Teléf. 46 06 39 - PALMA

Què és el Consell Insular

És un element fonamental de l'autonomia. El Govern, l'administració i la representació de Mallorca corresponen al Consell Insular de Mallorca.

Té la facultat d'assumir dins l'àmbit territorial aquelles competències que vagi rebent la Comunitat Autònoma.

Formen el Consell Insular de Mallorca, els trenta Diputats elegits per al Parlament a l'illa de Mallorca.

A més, actua com a Administració Local amb competències pròpies. Acompleix una ampla tasca assistencial a través dels centres propis que són: l'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Joventut, la Llar de la Infància, la Llar dels Ancians i el patronat Verge de la Salut.

Realitza accions en els camps següents: Ordenació de Biblioteques i arxius, tant pròpies com d'altres organismes.

Fomenta el coneixement i la difusió del folklore.

Impulsa el coneixement i l'ús, en tots els àmbits, de la nostra llengua.

Ajuda tot tipus de publicacions culturals.

Des del Teatre Principal, centre que depèn del Consell Insular de Mallorca, du a terme la seva política cultural.

Elabora anualment el Pla d'Esports amb l'objectiu de crear una infraestructura esportiva a tots els pobles.

Segueix una política que fomenta tant la pràctica com l'aprenentatge de l'esport.

Emet informes relatius a l'ordenació del territori i a l'urbanisme.

Elabora el Pla d'obres i serveis que permetrà dotar els pobles d'infraestructura bàsica.

Manté la xarxa viària pròpia.

Ha creat i manté en col.laboració amb els municipis, el servei d'extinció d'incendis.

Impulsa la indústria i el comerç.

Dóna suport a totes les activitats promocionals del turisme.

Realitza accions de millora de la ramaderia i de l'agricultura.

Consell Insular

de Mallorca

c/. Palau Reial, 1

APLICACIÓ NOU SISTEMA RETRIBUTIU

El proppassat dia 3 de febrer els sindicats i el Ministeri d'Educació arribaren a un acord pel qual es retirava el sisè projecte de carrera docent fins després de les futures eleccions sindicals.

Es va establir el NIVELL 17 per a tots els mestres d'EGB, el NIVELL 21 per als professors agregats de BUP i FP, el NIVELL 25 per als catedràtics; els agregats i similars que siguin caps de seminari, tindran un nivell 23 i els mestres del SOEV el nivell 21.

L'aplicació dels nous conceptes retributius (sou base, triennis i complement de destí) no significa que s'hagin establert diferents nivells a cada cos sinó que el sou augmenta en les quanties que figuren als quadres adjunts.

Aquest nivells de complement de destí, tan

sols, són una passa cap a la homologació salarial amb la resta dels funcionaris.

Es previst l'execució d'aquest augment salarial a la nòmina d'abril o maig amb efectes econòmics des de setembre de l'any 1986.

Els PGE de l'any 1987 congelen el plus de residència dels funcionaris docents en la mateixa quantia de l'any 1986.

Els interins cobren —segons PGE— el 80% de les retribucions bàsiques i el 100% de les complementàries.

L'STEI que valora aquest acord econòmic i de retirada de la carrera docent positivament, critica que s'hagi congelat el plus de residència i el tracte discriminatori dels interins.

RETRIBUCIONS 1987 - NOU SISTEMA - QUANTITATS BRUTES

QUADRE I

	SOU BASE	TRIENNIS	C. DESTI	TOTAL MENSUAL	TOTAL ANUAL
GRUP A CATEDRATIC BUP (Cap de Seminari) Nivell 25	107.194	4.113	60.189	167.383	2.222.984
GRUP A Agregat de BUP Numerari de FP (2) o similars Tutor-Nivell 21	107.194	4.113	45.990 (1)	153.184	2.052.596
GRUP B PROFESSOR DE PRACTIQUES DE FP Tutor-Nivell 21	90.979	3.291	45.990	136.969	1.825.586
GRUP B PROFESSOR D'EGB Nivell 17 (3)	90.979	3.291	36.173	127.152	1.707.782

(1) Els agregats i similars cobraran el nivell 21 des de l.1 de Gener de 1987 i el 20 des de l'1 de Setembre de 1986 fins a la data assenyalada.

(2) Agregats i similars caps de seminari -nivell 23 o complement específic- 53.086.

(3) Mestres del SOEV -nivell 21 o complement específic- 45.990.

COMPARACIO RETRIBUCIONS NOMINA GENER AMB LES NOVES

QUADRE II

	Increment mensual	Augment amb Paga extraordinària	Augment anual
MESTRES EGB –NIVELL 17–	-2.519	-13.865	-52.920
MESTRES DE TALLER –NIVELL 21–	-1.152	-10.194	-8.868
AGREGATS DE BUP –NIVELL 21–	-4.117	-17.297	-75.764
NUMERARIS DE FP i similars			
CATEDRATICS BUP –NIVELL 25–	-1.838	-11.521	-41.422

DESCOMPTES

QUADRE III

	MESTRES D'EGB MESTRES DE TALLER	P. AGREGATS NUMERARIS FP	CATEDRATICS
QUOTA MUFACE –mensual–	1.938	2.375	2.375
QUOTA DRETS PASIUS –mensual–	5.137	6.110	6.292

– Els descomptes de MUFACE i Pasius són independents del sistema de retribucions que es tingui. L'IRPF depen de les quanties globals, la situació familiar del funcionari, etc.

ANÀLISI DEL PROJECTE DE LLEI D'ELECCIONS SINDICALS A LA FUNCIÓ PÚBLICA

Consta de 5 capítols:

- I.- Ambit d'aplicació (art. 1-2)
- II.- Dels òrgans de representació (Art 3 — Art 28)
- III.- Determinació de les condicions de treball (art 29—39)
- IV.- De la participació (Art 40 —42)
- V.- Del dret de reunió (Art 43—45)

I de 4 disposicions addicionals, 8 transitòries i una disposició final.

Al fil de la mateixa estructura d'aquesta llei i de forma sintètica anirem efectuant una anàlisi (descriptiva-valorativa) de la mateixa:

I.- L'àmbit d'aplicació, exclou els membres de les forces armades, jutges, magistrats, fiscals, els membres dels cossos i forces de seguretat, excepte els cossos de Policia local.

Aquesta limitació als drets sindicals d'aquests col·lectius ens sembla atemptatori dels drets constitucionals.

II.- Dels òrgans de representació,

Hi haurà dos tipus d'òrgans específics pels funcionaris públics: els delegats de Personal i les Juntes de Personal.

Hi haurà Juntes de Personal pel que fa referència als funcionaris docents, en els següents àmbits:

a) A cada província una Junta de Personal docent dels centres públics no universitaris.

b) Una a cada universitat per als funcionaris dels cossos docents i una altra per als d'administració i serveis.

c) Una per a tots els funcionaris destinats a una comunitat uniprovincial —com les Illes— incloent els funcionaris dels organismes autònoms.

Hi haurà d'haver la delimitació de les Illes —a cada illa una junta de personal docent no universitari—, les juntes de personal docent haurien d'esser competents en tot el que afectàs als treballadors de l'ensenyança "pública".

La "Junta de Personal" —segons el cens electoral de quasi 3.600 ensenyants públics a les Illes— dels docents estaria integrada per 25 membres (19 fins a 1.000 funcionaris, i 2 per cada milenar o fracció).

L'article 9 marca les atribucions de les Juntes de Personal: els verbs que apareixen indiquen el caire

"quasi consultiu" (rebre informació, emetre informes, tenir coneixement i esser escoltats, vigilar, col·laborar, informar etc.)

Les Juntes de Personal —col·legiadament i per decisió majoritària dels seus membres— podran exercitar —dins l'àmbit de les seves funcions— procediments administratius i judicials (les principals funcions són: política de personal, plans de formació, sistema d'organització i mètodes de treball, informació sobre les sancions greus als funcionaris, jornada laboral, horari de treball, permisos, vacances, llicències etc, accidents laborals, malalties professionals, normativa de les condicions de treball, col·laborar amb l'administració corresponent per a aconseguir el manteniment i increment de la productivitat, informard'aquests temes als seus representats...).

Els membres de les juntes de personal disposaran d'un crèdit d'hores mensuals dins la seva jornada de treball i retribuïdes com de treball efectiu, d'acord amb la següent escala: de 751 funcionaris o més (el cas dels ensenyants de 40 hores, cada candidatura tindrà dret a efectuar acumulació d'hores a favor dels membres que estimi oportú tal candidatura.

La durada del mandat dels membres serà de 4 anys i les organitzacions sindicals més representatives tindran la facultat —una vegada transcorreguts els quatre anys— de promoure les noves eleccions, essent el Consell Superior de la Funció Pública que establirà el calendari, tipus de papereta, impressos etc.

Seràn electors i elegibles els funcionaris que estiguin en situació d'actius, els interins seràn electors però son elegibles. Cada organització sindical podrà presentar candidats a le Juntes de Personal, així com els no afiliats que constin amb un 20 0/0 de signatures d'electors del seu cens electoral.

L'article 18 indica les condicions de les votacions:

— Cada elector podrà donar el vot a una sola de les llistes proclamades (aquestes hauran de contenir tants de noms com llocs a cobrir)

— Cada llista necessitarà un mínim del 5 0/0 del vot per a poder tenir representants pel sistema proporcional a les Juntes de Personal, els candidats elegits ho seràn pel mateix ordre en què apareguin a la seva candidatura.

Els articles que venen a continuació exposen les funcions de les Juntes Electorals de Zona (n'hi haurà una per província per a tot el personal docent

no universitari, una a cada universitat, també hi haurà una Junta General Electoral al si del Consell Superior de la Funció Pública, integrada per igual nombre de representant de l'administració i de membres del "sindicats més representatius").

L'article 26 indica que hi haurà una "Mesa Electoral" a tots els centres de treball que tinguin un cens superior a 100 funcionaris, com estarà integrada (President i 2 vocals), les candidatures es presentaran davant la Junta Electoral corresponent durant els nou dies següents a la publicació de la llista definitiva d'electors proclamant-se candidats dos dies després, contra l'acord de proclamació es podrà reclamar dins el plaç del dia laborable següent, entre la proclamació de candidats i la votació al manco hauran transcorregut 5 dies.

Cada candidatura podrà nomenar un Interventor de Mesa. Els actes de la Mesa electoral es podran recórrer en el plaç de 5 dies davant les Juntes Electorals de la Zona.

Les funcions de les Juntes de Personal són marcadament consultives, malgrat això serà la correlació de forces i la participació al seu si el que pot determinar el caire reivindicatiu de les mateixes.

El període de duració del mandat dels membres de les Juntes de Personal ens sembla excessivament llarg, i el fet que les nomenades "organitzacions sindicals més representatives" controlin les Juntes Generals (sense tenir en compte la veritable presència de cada sindicat a cada sector, en aquest cas dins l'ensenyança) pot esser un perill per a la puresa de la democràcia d'un home, un vot.

Els funcionaris interins haurien d'esser també elegibles. Les llistes haurien d'esser obertes, cada elector hauria de poder triar les persones més idònies independentment de la seva "ubicació". Hi hauria d'haver representants de centre de treball.

III.-Determinació de les condicions de treball

L'article 30/31 fixa els criteris de participació dels distints sindicats a les meses de negociació:

— Mesa general integrada pels sindicats més representatius a nivell estatal i de Comunitat Autònoma, així com els sindicats que hagin obtingut més del 10 % dels Delegats a les eleccions per a Delegats i Juntes de Personal (de la funció pública en general).

— Hi haurà meses sectorials, com seria el cas de l'ensenyança integrada además de les organitzacions abans assenyalades, pels sindicats que tinguin

al sector el 10 % o més dels delegats o membres de la Junta de Personal.

Aixó pot significar en la pràctica que centrals sindicals que siguin més representatives per les eleccions sindicals generals o dins altres àmbits de la funció pública, emperó no siguin les més majoritàries o fins i tot no hagin obtingut el 50% de vot dins el sector, puguin teòricament negociar sense que els majoritaris al sector ho puguin fer a la Mesa general.

El nostre sindicat reclama que la negociació es produeixi allà a on estan els representants directes dels treballadors del sector, doncs així es preserva la democràcia i validesa dels vots i que les negociacions siguin tals en la pràctica.

La Mesa general té les següents competències: (Art. 32).

a) L'aplicació de les retribucions dels funcionaris públics.

b) La preparació dels plans d'oferta de treball.

c) La classificació dels llocs de treball.

d) Els sistemes d'ingrés, provisió i promoció professional dels funcionaris públics.

e) Altres matèries d'índole econòmica, serveis, sindical, assistencial que afectin les condicions de treball...

La negociació és una "formulació" teòrica, en la pràctica —com hem indicat abans parlant de les funcions de les Juntes de Personal— prevalen els mecanismes consultius sobre els negociadors, en cas de desacord s'anomenaria un mediador i si no s'acceptà la seva proposta, l'administració respectiva tindrà la potestat de fixar el seu criteri. —Veure articles 38,34,36,39—.

IV.-De la participació

L'article 41 indica que la composició del Consell Superior de la Funció Pública estarà integrat per 17 representants designats per les Organitzacions sindicals d'acord amb les següents normes:

1.- Un lloc per a cada una de les Organitzacions Sindicals més representatives a nivell estatal i de Comunitat Autònoma.

2.- La resta de llocs es distribuïran entre les organitzacions Sindicals que hagin obtingut el 100% dels Delegats de Personal i membres de les Juntes de Personal, de forma proporcional.

Una altra vegada més gravita la concepció de la prevalència de criteris aliens al genuïment

democràtics, doncs un Sindicat àmpliament majoritari a un sector com el dels funcionaris docents no-universitari es pot quedar fora del Consell Superior de la Funció Pública perquè no oblidem que, en el còmput general de la funció pública, el nombre de membres de la Junta de Personal docent no-universitari tal volta no sobrepassarà el 10% del total de la funció pública, així doncs es podria produir la paradoxa que estiguessin exclosos sindicats que dins el Sector fins i tot representassin més del 50% de vots i membres del Sector.

V.- Del Dret de Reunió

L'article 43 fixa les organitzacions, ens i persones legitimades per a convocar reunions, l'article 44 fixa els criteris per a celebrar reunions dins els centres de treball, en tots els centres de treball hi haurà d'haver llocs adequats per a l'exposició amb caràcter exclusiu, de qualsevol anunci sindical.

Aquest capítol en general mareix una valoració positiva.

Caldria fer uns comentaris al respecte de la Disposició addicional segona, que diu textualment: "La admón. pública correspondiente... por escrito del funcionario".

Inadmissible per dues raons:

1.- L'administració no té perquè conèixer la condició d'afiliat a un o un altre sindicat d'un funcionari públic.

2.- L'administració no té perquè suplir les funcions d'un sindicat que entre altres té obviamment la de recaptar les quotes dels seus afiliats.

La disposició addicional tercera fa referència a la constitució d'una Mesa Sectorial d'universitat dins l'àmbit estatal. La quarta, quinta i sexta fan referència a com es convocarien les primeres eleccions sindicals a la funció pública, la filosofia de les centrals sindicals més representatives (a altres àmbits distints dels funcionaris) impregnarà excessivament aquest primer procés electoral, doncs l'administració, prèvia consulta amb les mateixes, organitzaria la convocatòria d'aquestes eleccions; a la Junta Electoral general hi haurà un predomini (o exclusivitat) d'aquestes organitzacions, així com a les Juntes de Zones.

Fins aquí aquesta primera aproximació a aquest avant-projecte que haurà de recórrer un llarg camí parlamentari i tal volta al curs 87/88 a la fi podrem votar a unes ajornades Eleccions Sindicals.

ELECTORS	CANDIDATURES	ES VOTA Sufragi directe Per correu	RESULTATS ELECTORALS	
DELEGATS DE PERSONAL – Corporacions locals amb més de 10 funcionaris – Mandat de 4 anys.	SON: – electors i elegibles els funcionaris en actiu. NO SON: Ni electors ni elegibles – Els qui es trobin en situació d'excedència. – els qui exerceixen càrrecs de categoria de Directors Generals o similar	A llistes tancades Cada llista tindrà tants noms com llocs a cobrir (75 a Madrid) Es presentaran davant la Junta Electoral de zona durant els 9 dies següents a la publicació de la llista definitiva d'electors. Podran presentar Candidatures: – Les centrals sindicals legalment constituïdes. – Candidatures independents avalades per firmes d'electors de la seva unitat electoral. (El quintuple de llocs a cobrir).	– Cada elector pot votar a un nombre d'aspirants equivalent al de llocs a cobrir. – Resultaran elegits els qui obtinguin més nombre de vots. – En cas d'empat serà elegit el de major antigüetat en la Funció Pública. – Cada elector donarà un vot a una llista. – Es realitzarà la votació durant la jornada laboral. – Representació proporcional: Nombre de vots vàlids Nombre de vots a cobrir	– No obtindran representants les llistes amb només del 50% dels vots. – Si seran representants: . Organitzacions sindicals representatives a nivell Estatal i de Comunitat Autònoma. . Candidatures que hagin obtingut el 100% dels vots de tots els funcionaris. . Només a nivell sectorial les candidatures que hagin obtingut el 100% en el sector.
JUNTES DE PERSONAL – Unitats electorals amb més de 50 funcionaris. – Serveis centrals – A cada província – Mandat de 4 anys	– el personal eventual que exerceixi funcions de confiança o assessorament especial. – Els funcionaris en situació de supernumeraris. SON NOMES ELECTORS: – El personal funcionari interí.			

MESES DE NEGOCIACION: Es reuniran, com a mínim, una vegada a l'any.
 Facultats: la participació en la determinació de les condicions de treball dels funcionaris públics.
 Mesa General: Amb àmbit de l'Administració de l'Estat.
 Estarà formada per: – Organitzacions sindicals més representatives a nivell estatal i de Comunitat Autònoma.
 – Sindicats que hagin obtingut el 100% o més dels representants a les eleccions de Delegats i Juntes de Personal.

Meses Sectorials: Una per a cada sector de l'Administració. En els centres públics no universitaris en correspon una.
 Estarà formada per:
 – Les mateixes organitzacions sindicals que estan a la Mesa General.
 – Sindicats que hagin obtingut el 100% de representants a les eleccions per a Delegats de Juntes de Personal.

CONSELL SUPERIOR DE LA FUNCIO PUBLICA: Estarà format per 17 representants designats per les Organitzacions Sindicals:
 – Una per cada organització sindical més representativa a nivell estatal i de Comunitat Autònoma.
 – La resta es repartirà proporcionalment entre les Organitzacions sindicals que hagin obtingut més del 10% de Delegats de Personal i membres de les Juntes de Personal.

MOVIMENT ESTUDIANTIL

ENTREVISTA

JOSEP MARIA MAÑES LLARREA
 FP 2 2on CURS. 24 anys
 MEMBRE DEL CONSELL ESCOLAR
 DEL CENTRE BORJA MOLL

1.- Perquè ara i no abans sortireu al carrer a protestar per les condicions del sistema educatiu?

Hi havia una consciència difusa per a reivindicar abans del exemple de França. La protesta va esclatar com una manifestació del malestar dels joves estudiants: atur, drogaadició, etc.

2.- Quina és la plataforma específica de FP?

Nosaltres, que som solidaris amb les reivindicacions generals del moviment estudiantil, hem centrat la nostra lluita en la dignificació social de la Formació Professional. Es un nivell d'estudis molt menyspreat socialment, malgrat s'hagin produït unes millores als darrers anys. Per exemple, al meu centre hi ha una activitat socio-cultural molt important i més que als instituts. La imatge del estudiant de F.P. com un estudiant no-intellectual és parcialment falsa. No hem d'oblidar que hi ha una forta selectivitat interna entre la F.P 1 i la F. P. 2. Aixó posa de manifest que entre l'EGB i la F.P. hi hauria d'haver una sortida pels alumnes que ja han fracassat a l'EGB i fracassen a l'FP.

Els estudiants de FP reclamen unes pràctiques d'empresa que tinguin una finalitat educativa, estiguin remunerades, almanco amb una beca d'ajuda al estudi.

Exigim la constitució d'unes comissions de pràctiques integrades paritàriament per professors, alumnes i representants del MEC que garanteixin i generalitzin les pràctiques per a tots els alumnes de FP.

Les especialitats de la FP, en consonància en la demanda laboral. Per exemple, a les Illes hi ha especialitats molt necessàries com Medicina nuclear, Radio-diagnòstic, Educació Especial etc. que no hi són.

Els estudiants de FP que pertanyen majoritàriament als sectors socials més desfavorits fan elecció d'especialitat en funció de la seva sortida laboral.

També demanam una interconnexió entre les especialitats de la FP 2 i la Universitat, doncs sinó no hi ha una promoció intel·lectual dels estudiants més preparats culturalment.

Una redefinició dels plans d'estudi, una major adequació entre la titulació dels ensenyants i el que en realitat ensenyen.

3.- Com valoren el preacord amb la Direcció Provincial?

El preacord amb la Direcció Provincial era un començament de diàleg i anava amb la línia de les negociacions que posteriorment han acabat amb l'acord dels 18 punts amb el Ministeri.

Es cert que aquí el preacord no va signar la FP i no els representants de BUP.

Malgrat aquesta aparent divisió entre FP i BUP hi havia una forta convergència entre la problemàtica dels estudiants: taxes gratuïtes, selectivitat, etc.

4.- Com es va constituir la Federació d'alumnes?

Fou un gran esforç dels estudiants. L'elaboració dels Estatuts fou una de les tasques més difícils, l'ajuda de la Federació de Pares d'Alumnes, del Consell de Joventud —jornades de la Porcín-cula—, la subvenció del MEC per un import de 200.000 pts., tot això juntament i principalment amb la desenvolupada pels estudiants que representaven més de 15 centres va cristal·litzar amb la constitució de la Federació d'associacions d'estudiants presidida per un representant d'un Centre Concertat, concretament del Col·legi Sant Pere.

Els principals objectius de la Federació és impulsar l'associacionisme a cada centre, incrementar la participació estudiantil a les institucions tant acadèmiques com socials. Volem que els Consells Escolars de Centres siguin organismes a on veritablement participin els estudiants. La Federació no està polititzada, els membres de la Junta Directiva no tenim una homogeneïtat ideològica, la funció ha d'esser reivindicativa dels nostres problemes. Els estudiants hem comprovat com amb unitat es pot canviar la política d'un ministeri.

5.- Voldries sortir al pas sobre el que uns certs medis de comunicació varen qualificar com una oposició per part dels estudiants de F.P. a la normalització del català?

Es completament fals. Nosaltres estam a favor de la Normalització lingüística, ara bé no volem que sigui un tema de confrontació sino d'integració, per això no s'han de radicalitzar les postures.

6.- Com valoren l'acord entre el MEC i les distintes organitzacions estudiantils?

La meva valoració es positiva, hem aconseguit algunes de les nostres principals reivindicacions: congelació de taxes, augment considerable de les beques, gratuïtat del Batxillerat i la FP als centres públics, millora de la FP, etc.

Sobre la selectivitat, almanco, hi ha un compromís ministerial de revisar el sistema d'accés a la Universitat.

Es pot considerar una victòria del moviment estudiantil. Ara manca la seva concreció.

SABINA ROCA GELABERT; 2 DE BUP
I.B. ANTONI MAURA

1.- Quines són les vostres principals reivindicacions?

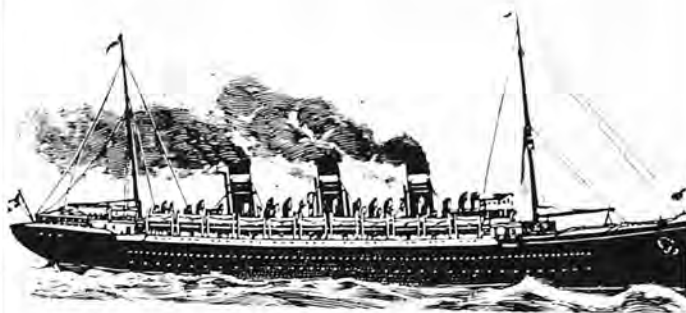
A nivell estatal demanam la supresió de la Selectivitat, la congelació de les taxes acadèmiques, la reforma de la política educativa i l'augment de les beques.

Son rivindicacions pròpies de la nostra comunitat l'exigència, sense més dilacions i entrebancs, de la normalització de la llengua catalana als centres d'ensenyament mitjà. Calen mesures concretes que indiquin que anam cap aquest objectiu, és a dir, normalització pràctica a les aules i no sols teòrica als textos legals.

També demanam una Residència pels estudiants de les altres illes; reciclatge permanent dels professors; millora de les condicions materials dels centres, més medis didàctics, millors instal·lacions tant per l'estudi com per l'activitat cultural i esportiva.

2.- Quins ligams teniu amb la resta de l'Estat Espanyol i entre vosaltres?

No ens hem plantejat la coordinació estable amb els moviments de Madrid, ja sigui a través de la Coordinadora o del Sindicat d'Estudiants. Els organismes de Madrid estan molt polititzats, aquí el moviment estudiantil està més unit perquè hem sabut preservar la seva independència política. Malgrat això, som conscients que la nostra Comunitat Autònoma no te competències en matèria educativa i que les negociacions són a nivell central i som solidaris amb els distints interlocutors en la mesura que plantegen problemes dels estudiants.

3.- Com valoreu els preacords amb la Direcció Provincial?

El contingut dels "preacords" estan supeditats a decisions que es prenen a Madrid i no aquí.

Els contactes son positius no tant per a resoldre els problemes d'aquí i des d'aquí sinó pel que representa de reconeixement de l'existència del moviment estudiantil, de la seva representativitat.

4.- La protesta estudiantil és estrictament acadèmica o va més enllà?

Tots els estudiants veim que en el moment que finalitzem els nostres estudis no tenim una sortida laboral. Malgrat això, hi ha moltes necessitats socials que requereixen titulats. Doncs, un canvi de política econòmica i educativa cal per a obrir el negre horitzó de futur dels estudiants, dels joves en general.

5.- Abans hem parlat de les vostres reivindicacions i ha sortit una demanda que afecta al professorat, el seu reciclatge. Quines mesures calen per a millorar el sistema educatiu des de l'òptica dels plans d'estudi i del professorat?

El pla d'estudis de BUP es excessivament formalista i memorístic, és ensenyament teòric sense cap o nul·la pràctica. Els coneixements que ens transmeteixen estan desvinculats dels nostres interessos, és un ensenyament teorista sense contacte amb la realitat. Els estudiants de BUP tenim molt d'interès en fer pràctiques, en utilitzar els coneixements que anam adquirint.

També hem rebut i rebem un ensenyament que no fomenta la reflexió dels alumnes. Cal un canvi de metodologia i de continguts.

Els professors de BUP en general tenen una bona preparació de coneixements, ara bé didàctica-

ment la seva preparació no és la més adequada. Reproduïxen la seva formació universitària a les aules de BUP.

Els alumnes en general ens sentim més motivats quan treballam intel·lectualment de forma no tradicional. Hi ha un excés de conservadurisme en la pràctica dels docents.

Caldria una reforma dels plans d'estudis. El Ministeri parla molt de l'experiència de la Reforma Educativa, ara bé nosaltres la desconexim i no podem valorar-la i per tant difícilment la podem recolzar o criticar. El que sí tenim molt clar és la necessitat del canvi als nostres estudis. El reciclatge del professorat és una demanda de canvi d'actuació dels ensenyants, no significa cap crítica global al mateixos.

Nosaltres sospitam que la Reforma Educativa que s'està experimentant no es generalitza perquè això implica unes grans inversions econòmiques.

6.- Majoritàriament la protesta estudiantil està protagonitzada per alumnes de centres estatals, ens podies explicar perquè és tant minsa la participació dels alumnes de centres privats?

Aquí a les Illes han participat i participen alumnes de centres privats. Ara bé la participació del alumnes dels centres privats és més difícil. Els centres privats mantenen un major control sobre els alumnes.

El fet, com deia abans, que hi hagi una part dels estudiants de centres privats trenca la imatge

en què els problemes són del funcionament dels centres públics.

7.- Què opines de la LODE, de la possibilitat de l'associacionisme estudiantil?

El moviment estudiantil demana al consell escolar de cada centre que la participació dels alumnes sigui amb un absolut pla d'igualtat. Paritat entre els components del consell (pares, alumnes, professors), que sigui un àmbit de discussió o no d'alumnes.

Malgrat duguin poc temps de rodatge, podem exigir que tingui més competència, que els alumnes a través del seus representants perdin la por a dir el que pensen i volen.

El constituir les associacions d'alumnes és una mica difícil, s'han de fer tràmits burocràtics, emperò això ha estat una experiència d'aprendre per nosaltres mateixos, encara que ens han ajudat; no ens agrada el Decret emperò s'ha d'utilitzar.

8.- Voldries afegir algún comentari per acabar aquesta entrevista?

Sí, malgrat que el Ministeri d'Educació digui que la Selectivitat és innegociable, nosaltres pensam que la superació del BUP i del COU hauria d'esser suficient per accedir a la UNIVERSITAT. El COU, que ara es com el 4 de BUP, hauria d'esser el que indica el seu nom un veritable curs d'orientació universitària coordinat amb la Universitat.

OIGAMOS A LOS JOVENES

Luis Gallegos Díaz
Prof. Filosofía I.B.

Oigámosles. Ellos dicen !no a la selectividad! Debiéramos preguntarnos por qué esa negativa a un examen cuando ya llevan tantos en el cuerpo ¿Qué singularidad encierra este examen para que los jóvenes no se resignen cumplimentarlo sin más, tan dóciles como son durante sus cursos normales?.

Algunos, incluso líderes estudiantiles de los 60, han insinuado que el defecto lo tuvo la educación recibida por los jóvenes hijos de aquellos padres que participaron en las algaradas de la "década prodigiosa". Así, la movida del curso 86-87 sería la consecuencia de una educación especialmente blan-

da proporcionada por aquellos que habían sido educados en un sistema represivo singularmente duro. Esto habría convertido a los jóvenes de hoy en ineptos para afrontar con "valentía" y "honor" la dureza de una vida que nunca dejó de serlo.

Además, en todo tiempo y lugar hubo y hay selectividad, se argumenta. Y en este mismo país, había examen de Estado, ingreso para el Instituto, dos reválidas y selectividad. Ahora sólo queda la selectividad, que aprueba el 90 por cien de los presentados en junio.

Por esto no se explican algunos por qué los jó-

venes no son capaces de comprender la oportunidad, incluso la necesidad, que tiene la sociedad de seleccionar al personal —de seleccionarlos a ellos—, dentro del más estricto espíritu de empresa, para asegurarse de que cada individuo acceda a su puesto de trabajo con garantías de funcionar bien.

Sin embargo, el ministro "socialista" "prefiere dimitir antes que renunciar a la selectividad". Intentemos encontrar la razón.

Según un estudio citado por el propio señor Maravall en su libro *La reforma de la enseñanza*, "tan sólo un 60 por ciento de los alumnos alcanzaba el 42 por ciento de los aprendizajes que se supone debe proporcionar este primer ciclo de la EGB" (1). Semejantes resultados podríamos encontrar preguntando a profesores de otros ciclos y niveles, o haciendo estudios experimentales sobre resultados de la enseñanza en cualquier nivel (incluida, por supuesto, la Universidad).

Parece evidente que toda la culpa de este fracaso no la puede tener el sufrido profesor de básica o media. El sistema hace agua. Pero ya no nos parece tan evidente, y mucho menos justo, que cuando tal cosa ocurre, el precio total de la avería lo haya de pagar el individuo. Porque, además, no son todos los individuos que desean acceder a la universidad los que pagan por igual las dificultades del sistema, sino muy especialmente aquellos cuyo nivel de partida está en los escalones más bajos, y que son sin embargo, mayoría social, pero exigua minoría universitaria. En resumen: el sistema no funciona, pero el precio lo paga el individuo, y además, una determinada "clase" de individuos.

Pero sigamos oyendo al ministro: "Se hereda en España la condición de clase en una proporción muy alta; resulta difícil escapar de la clase en la que uno nace o perder los privilegios que le son transmitidos" (2). Y esto ocurre en una proporción doble que en EEUU o Gran Bretaña, por ejemplo.

Recordemos que la enseñanza básica, al convertirse en obligatoria, dejó de seleccionar a sus alumnos para entrar. Luego, la enseñanza media, que exigía un examen de ingreso a los 10 años, abandonó este privilegio cuando la EGB alcanzó los 14 años. Ahora son los profesores de EGB los que, en junta evaluadora, definen el nivel que estiman que el sistema permite exigir a sus alumnos para conceder el Título de Graduado Escolar, o el Certificado de Estudios Primarios en su caso.

¿Qué ocurre con la Universidad? Abolidos los

privilegios medievales de la selección previa en EGB y BUP, permanecen aquí. Y a poco avisado que sea uno, se pregunta ¿por qué? Cuando la pregunta lanza a la calle a dos millones y medio de jóvenes, se hace tanto ruido que la sociedad entera lo oye y, cuando menos, se pregunta a su vez ¿por qué están los jóvenes en la calle?

Los profesores no podemos dimitir de nuestra función de enseñar. Nosotros sólo podemos, ubicados entre estructura y función, interrogarnos tímidamente;

¿En función de qué privilegio especial una institución social se erige en criba seleccionadora de personas que han considerado válidas otras instituciones sociales?

¿Acaso no es la Universidad la que prepara a los profesores que enseñan en los cursos previos a la Universidad?

¿Los profesores de Universidad han sido tan perfectamente seleccionados a su vez que ello los convierte en Tribunal Supremo del Saber?

¿Por dónde se ha roto la continuidad y la autoestima de un sistema que no cree en sí mismo lo suficiente como para arbitrar procesos de selección racionales y justos, y prefiere mantener irracionalidades evidentes?

¿Será, acaso, que los señores del Gobierno son también parte de la clase que ha mantenido secularmente el control económico, científico y simbólico de la sociedad?

Quizás por esto, prefieren mantener un discurso inconsistente, y una actuación económica capitalista. Pero que no olviden que las manifestaciones de los jóvenes son el grito de supervivencia de los que aún no están domesticados, de los que intuyen que está su vida en juego. Ellos no ignoran que esta selectividad es arbitraria e irracional, porque "la política es siempre cuestión de prioridades; la política educativa también" (3).

¿Qué prioridades tiene su gobierno, señor Maravall?

Notas:

JOSE M^a, MARAVALL: *La reforma de la enseñanza*, Barcelona, 1984

(1) p. 87

(2) p. 48

(3) p. 99

OFERTA NOMINA PROFESORES CENTROS CONCENTRADOS

Muy Sr. (a) nuestro (a):

Domiciliando su Nómina en "Sa Nostra" puede Ud. Acceder:

— **PRESTAMO PERSONAL DE HASTA 8 MENSUALIDADES**

Posibilidad de 1 año de Carencia.

— **PRESTAMOS PARA ADQUISICION DE VIVIENDA** el mero hecho de percibir su Nómina a través de "Sa Nostra", le permitirá acceder a nuestros tipos de interés preferenciales, y *un plazo de amortización que puede alcanzar hasta 20 años*, con amortización incluso al finalizar el periodo, y 2 años de Carencia.

— **PRESTAMOS PARA ATENCIONES DIVERSAS** Para atender cualquier necesidad que le pueda surgir (Compra Coche, Mobiliario, Reformas, etc.), con un **CAPITAL DE HASTA 3 MILLONES de Ptas.** y una duración de hasta 6 años.

Todas estas operaciones se concederán con garantía personal, si bien en los casos en que a criterio de "Sa Nostra" no fueran suficientes, podrá solicitarse amplexión de las mismas.

— **SEGURO INDIVIDUAL DE ACCIDENTES:** *Totalmente gratuito, de hasta 1.000.000 PTAS.*, para aquellos profesores casados y con hijos menores de 18 años o incapacitados e incluso hijos póstumos y de *Quinientas Mil ptas.* en los demás casos.

— **PUNTUALIDAD EN EL COBRO** Ante la inquietud existente en el Profesorado, sobre posibles retrasos en la percepción de la Nómina, "Sa Nostra" realizará a aquellos Profesores que así lo soliciten, **ADELANTOS** sobre la misma.

— **TARJETA "SA NOSTRA"—CAJERO AUTOMATICO** mediante la cual puede efectuar sus operaciones, precindiendo del horario de Oficinas, las 24 horas del día, en la **RED DE CAJEROS AUTOMATICOS "SA NOSTRA"**.

— **PLAN DE JUBILACION "SA NOSTRA"**: La Caja de Baleares, tiene establecido un plan de Jubilación, que le permite, a partir de una cantidad que Ud. mismo determinará, y obteniendo una elevada rentabilidad, conseguir una Pensión que le asegurará su futuro. Siendo además uno de los pocos sistemas de desgravación fiscal (10 %) que existen actualmente.

— **OTROS SERVICIOS "SA NOSTRA"**: Aprovechamos la ocasión para ofrecerle nuestra amplia gama de servicios, de entre los cuales destacamos:

- Tarjeta de Crédito VISA.
- Cheques de Viaje.
- Cheques Gasolina.
- Moneda extranjera.
- Tramitación gratuita de su expediente de Jubilación, Viudedad y Orfandad.

— **OBRA BENEFICIO Y SOCIAL:** Dentro de nuestra Obra Social, gozarán de un trato preferencial para acceder a cualquiera de nuestras realizaciones, e incluso colaboraciones que como Colectivo nos puedan solicitar.

Así mismo ponemos a su disposición la posibilidad de colaborar con el **DIARIO EN LA ESCUELA**, suplemento semanal de Diario de Mallorca, patrocinado por "Sa Nostra", destinado a la realización de actividades Pedagógicas de los escolares.

Para cualquier consulta o aclaración relacionadas con la presente Oferta, les rogamos se dirijan a su Oficina más próxima, o al Departamento Comercial, C/ Troncoso, 1 telfs. 72.18.46, y 71.41.41.

En la confianza que la presente Oferta merecerá su atención, aprovecho la ocasión para saludarle muy atentamente.

José Luis Conrado.
Jefe Comercial

SERVICIOS DE "SA NOSTRA"

SINDICALISME VERSUS ARBITRATGE O CONVENI I VAN...

La coneguda frase: "la història es repeteix", ens pot servir perfectament en aquests moments, per a fer una valoració de l'ensenyament privat, gaire bé bastaria remetre als lectors al n° 36 de PISSARRA, ens adonaríem que l'article "A quié interesa este convenio" ens podria servir perfectament ara mateix ja què ve a ser un calc de les situacions actuals, però ha passat un temps i ja no ens basta amb reflectir uns fets, cal analitzar-los més profundament, poder comprendre el per què, una vegada més hem hagut de dir NO a aquesta solució.

La UTEP (STEI) no accepta aquesta postura per:

- No consideram bona la solució de l'arbitratge perquè encara no s'havien donat les condicions per arribar a tal extrem, perquè és una pràctica antisindical, perquè no satisfà als mínims que unitàriament s'havien acordat, perquè la persona que l'ha fet no pareixia la més neutral possible.
- Pensam que un sindicat ha de marcar, ha de dinamitzar als treballadors, ha de tenir sempre una possible solució davant els diferents conflictes, però mai no ha de servir per a frenar les expectatives d'il·lusió que ha marcat l'assemblea, i al contrari ha d'animar i dinamitzar, quan les expectatives són pesimistes.
- Es una pràctica sindical, perquè fa que davant a propers convenis, la patronal actui com ho ha estat fent fins ara, i que tant bé li va.

Esperem, esgotem fins al final, possem nerviosos alguns sindicats i aquests fent gala de "Sindicats responsables" acceptin les condicions que ofereix la patronal, per tal que el treballador no perdi els doblers. I em deman, perquè aquesta responsabilitat no es planteja amb un altre caire; expliquem que la patronal també els perd, als doblers, i per què no obligam al MEC que és pronuncii sobre la pròrroga de guardar aquests doblers?.

Amb aquesta pràctica l'única cosa que aconseguiran certs sindicats, és que ens aproven i acorden arbitratges com aquest, és fer una política antisindical.

- A nosaltres no ens satisfieia completament la plataforma mínima unitària que tots els sindicats havíem aprovat. Creiem que seria molt interessant que abans d'arribar a arbitratges, com aquests i crear falses expectatives, alguns sindicats haurien d'explicar clarament fins on estan disposats

a arribar. No comprenem com es poden plantejar uns mínims i a la 2a o 3a fase de vaga, es despenegen sense haver aconseguit quasi res.

- La persona proposta no era la més adient, coneixent la seva trajectòria "prolibertad de enseñanza, campañas anti LODE" (les quals defensen pels centres privats que el MEC doni els diners, cara a l'equiparació econòmica però no estant disposats a aflluirar en el més mínim cara a l'homologació laboral i social).

Però gràcies que hi ha la UTEP, no s'ha signat abans, amb la qual cosa s'ha aconseguit que la patronal poc a poc hagi anat pujant la seva oferta, respecte a l'any 87, perquè no hem d'oblidar que aquest bon home, ens ha endossat un conveni per a dos anys, amb la qual cosa a la patronal li ha sortit una jugada rodona.

I per a més INRI suggereix que es contempli cara a properes negociacions el rebaixar la jornada lectiva de tots els docents, per raons de qualitat d'ensenyament.; i ens demanam què no existeixen els no docents? i la qualitat no ha d'existir ara?

Es interessant també la suggerència que fa a la Comissió Paritària d'elaborar un nou articulat per al pròxim conveni, això ens recorda el que diu el darrer conveni "a partir del 7 de noviembre de 1985 se negociará el VI convenio de enseñanza privada en todos sus aspectos"... i el lluç es torna a mossegar la cua, veurem quina serà la pròxima!.

COMISSIO PERMANENT DE PRIVADA
DE L'STEI

ELECCIONS SINDICALS 86

Les eleccions sindicals les vàrem plantejar des del punt de vista d'arribar al màxim de gent possible, ja que partim de la idea de quant més informada està la gent, menys es deixa prendre el pèl, sobretot a nivell laboral, i una de les maneres d'estar informada és tenir delegada/delegat, delegades/delegats o comité d'empresa segons cada centre de treball, perquè aquestes persones són les que estan al corrent de tot el que està en relació amb les qüestions laborals de la seva professió, i entre d'altres tasques fan de portaveu al conjunt de treballadors davant l'empresa.

Hem d'assenyalar dins d'aquesta campanya sindical la forta participació que hi ha hagut, malgrat s'hagin visitat alguns centres i no hagin fet eleccions. El motiu d'aquest fet és múltiple, per un costat uns pocs centres (pocs per sort) i, deim per sort perquè pareix que d'alguna manera la democràcia ha arribat a la majoria de centres d'ensenyament, no ens han permès entrar a parlar amb els treballadors (i això fora de les hores de classe) acusant-nos de rojos, anar contra l'ensenyament privat, etc., etc., tornam a repetir que han estat molts pocs centres.

PAPERS PINTATS I PINTURES

MARCS I MOTLLURES

*Casa
Pomar
Flores*

ARTICLES PER A ARTISTES

Sant Miquel, 77 - Tel. 72 14 83
07002 PALMA DE MALLORCA

Altra vegada ens han deixat entrar, però era molt manifesta la por, a ben bé no sabem què, de tal manera que a la trobada que teníem amb els treballadors, i, que quasi sempre hi era present la direcció o qualcú de l'empresa, pareixien més convençuts, de la importància del delegat sindical, els representants de les empreses que els propis treballadors.

A altres centres on ha hi havia hagut delegats nostres no ha calgut anar-hi i s'ha fet amb tota normalitat el procés electoral.

Però deim amb molta satisfacció que a tots els centres, que hem visitat i no hi era present cap "infiltrat directe", s'han fet moltes preguntes, s'han clarificat molts conceptes i la visita ha estat molt profitosa.

Malgrat la informació tendenciosa i no real, apareguda a una revista d'un sindicat (que ja vos podeu imaginar quin és) hem obtingut la majoria de delegats dins l'ensenyament reglat.

Cal dir que això no hagués estat possible si no existissin unes persones conscients i conciençades, portaveus d'un veritable i honest sindicalisme.

Hem de remarcar també la participació dels treballadors de Menorca i sobretot en massa d'Eivissa, els quals han aconseguit que sigui un *Sindicat de les ILLES*.

I per acabar, com a nosaltres el número de delegats per a computar a efectes estadístics no ens importa, sinó el que veritablement ens interessa és INFORMAR HONRADAMENT i arribar a tothom, continuarem fent eleccions en els centres que encara no tinguin delegat.

Els resultats d'aquestes eleccions a Balears han estat els següents:

Ambit del conveni d'ensenyament privat:

( ) STEI 68 delegats (2 de Menorca i 5 d'Eivissa).

USO 11 delegats.

FETE-UGT 10 delegats.

INDEPENDENTS 13 delegats

Fora del conveni d'ensenyament privat, és a dir, dins altres escoles, com per exemple escoles d'infants, escoles de patronat municipal, personal laboral dependent del MEC, etc.

CCOO 10 delegats

UGT 13 delegats.

( ) L'STEI membre d'UCSTE formà la coalició UTEP juntament amb CCOO i independents.

COMISSIO EXECUTIVA DE L'STEI

D. JOSE LUIS NEGRO FERNANDEZ, PRESIDENTE DEL CONSEJO GENERAL DE LOS ILUSTRES COLEGIOS OFICIALES DE DOCTORES Y LICENCIADOS EN FILOSOFIA Y LETRAS Y EN CIENCIAS, CON D.N.I. no 99.854, DESIGNADO ARBITRO EN LA MESA NEGOCIADORA DEL CONVENIO COLECTIVO DE LA ENSEÑANZA PRIVADA, CUYO NOMBRAMIENTO CONSTA EN EL ACTA DE LA SESION CELEBRADA POR LA MENCIONADA MESA, DE FECHA 27 DE FEBRERO DE 1987, EN VIRTUD DEL ACUERDO ADOPTADO POR LA PATRONAL CECE, COMO REPRESENTATIVA DEL SECTOR, Y LOS SINDICATOS QUE ACEPTAN EL ARBITRAJE, SEGUN CONSTA EN DICHA ACTA, EMITO EL SIGUIENTE

ARBITRAJE

1.- El ámbito temporal del presente arbitraje será desde 1 de Enero de 1986 hasta 31 de Diciembre de 1987.

2.- Los efectos económicos de este arbitraje se aplicarán a todos los contratos que han tenido vigencia en el año 1986, sin perjuicio de la fecha de su terminación ni de la causa de la misma, a no ser que se hubiese aceptado el finiquito definitivo.

3.- Las tablas salariales para 1986 se establecen según consta en el ANEXO I.

En los Centros Concertados, el incremento en el salario total será del 8 % y en la antigüedad del 2% (ANEXO II).

El personal no docente de todos los Centros tendrá un incremento del 8 % en salario y antigüedad (ANEXO II).

4.- Artículo 33: para el personal docente de Preescolar, E.G.B., Bachillerato, C.O.U. y Formación Profesional, la jornada de trabajo será como máximo de treinta y dos horas semanales, de las que 28 serán lectivas y 4 dedicadas a actividades complementarias, efectuadas de lunes a viernes.

Para evaluación, se dedicarán un máximo de 5 sábados, entendidos dentro de la jornada laboral y distribuidos a lo largo del curso escolar.

Durante los meses de julio o agosto, el personal docente de los centros que tengan algún nivel concertado tendrá una jornada de trabajo con un

máximo de 21 horas lectivas semanales para los niveles Preescolar, EGB, BUP, COU y FP.

5.- Artículo 39: el número de horas de trabajo a que corresponden las retribuciones que figuran en el presente convenio, en cómputo anual, serán para cada categoría el que a continuación se especifica:

a) Personal docente de Preescolar, EGB, BUP, COU, FP I y FP II:

Con jornada laboral de 32 horas semanales:

— En Centros con niveles concertados: mil doscientas cincuenta y dos (1252).

— En Centros sin niveles concertados: mil trescientas ocho (1308).

Personal de enseñanzas especializadas: con jornada de treinta y tres horas semanales, mil trescientas treinta y nueve (1339).

Formación permanente de adultos: con treinta y cinco horas semanales, mil cuatrocientas cuarenta y dos (1.442).

El personal docente que ostente las categorías de Director, Subdirector, Jefe de Estudios o jefe de Departamento, doscientas diez horas anuales (210), además de las que correspondan al tipo de enseñanza a que pertenezca.

b) Resto del personal no docente: en Centros con niveles concertados 1700 horas (mil setecientas).

En Centros sin niveles concertados: 1657 horas (mil seiscientas cincuenta y siete).

El personal interno, como compensación, realizará cuarenta horas más de jornada anual.

El cómputo anual reseñado se refiere al año 1987.

6.- Se modifica el artículo 47, quedando como sigue: en los Centros donde exista algún nivel concertado el 40% del personal docente tendrá derecho a un mes más de vacaciones, debiendo justificar la asistencia a cursos de actualización y perfeccionamiento de, al menos, 25 horas de duración, realizables dentro del referido mes o a lo largo del curso que comprende ese mes. La concreción del personal del indicado 40 % se hará de forma rotativa y por antigüedad.

En caso de igualdad de condiciones, se tendrá en cuenta las necesidades del Centro, participando en el establecimiento de turnos los representantes legales de los trabajadores.

En Semana Santa y en Navidad, los docentes tendrán derecho a igual vacación que la que se fije en el Calendario Escolar oficial para los alumnos.

Igualmente, el referido personal disfrutará de cinco días de vacación en días laborables distribuidos durante el período estival, pudiéndose disfrutar de modo continuado si están de acuerdo Empresa y trabajadores.

7.- Se establecerá la fórmula de contrato de relevo, a tenor de la legislación vigente.

8.- Centros en Crisis: las partes aceptarán los acuerdos suscritos entre MEC, CECE y Sindicatos sobre Centros en Crisis y demás disposiciones que jurídicamente salvaguarden sus derechos.

9.- El resto del articulado del Convenio no modificado permanece en vigor.

10.- Las partes constituirán una "Comisión Paritaria" integrada por CECE y los Sindicatos que en acta de Convenio hayan aceptado el sistema de arbitraje, que elaborará un texto articulado, adecuándolo a la LODE y demás normativa legal vigente durante 1987. Dicho documento será la base de discusión en la Mesa Negociadora del Convenio de 1988.

Madrid, 4 de Marzo de 1987
Fdo.: José Luis Negro Fernández

SUGERENCIAS

1.- Se sugiere que de modo próximo, lejos del límite del ámbito temporal del presente arbitraje, la "Comisión Paritaria" empiece la elaboración de unas nuevas bases de negociación, pues los términos del arbitraje no suponen la solución idónea a los problemas planteados. Son consecuencia de las posturas de la Patronal y los Sindicatos, reflejadas en las Actas de los catorce meses de negociaciones y conflictos.

2.- Se sugiere que en sucesivas negociaciones se contemple la necesidad de ir disminuyendo la jornada lectiva de todos los docentes hasta llegar a un máximo de 25 horas semanales. Razones de calidad de la enseñanza abonan esta sugerencia.

Hora lectiva se entiende —como está descrito ya desde el IV Convenio— cada uno de los períodos no superiores a 60 minutos en los que el profesor está con los alumnos en el aula, laboratorio, gimnasio o situación similar, no siendo posible la acumulación de pequeñas cantidades de tiempo entre hora lectiva y hora lectiva, para así establecer jornadas de más de 28 horas lectivas.

Esta sugerencia viene motivada por la distorsión en la práctica de estos convenios ya vigentes.

3.- Se sugiere que, en sucesivas negociaciones, se contemple la necesidad de tratar en igualdad de condiciones, al menos, trabajo y salario de todos los docentes, sin discriminaciones entre niveles concertados y no.

4.- Se sugiere un mutuo y mayor reconocimiento de la capacidad de negociación de todos los integrantes de las futuras Mesas, con el profundo respeto a las personas e instituciones.

5.- Se sugiere, en equilibrio con todos los demás factores y en el marco de la legislación vigente, que la defensa de los puestos de trabajo de profesores y no docentes de la Enseñanza Privada presida la dinámica de las próximas negociaciones.

Madrid, 4 de Marzo de 1987
Fdo.: José Luis Negro Fernández

- * Material Técnico de dibujo
- * Papelería
- * Imprenta rápida

Cl. Aragón, n.º 10   Tel. 46 45 72
Cl. Quint, n.º 3   Tel. 7154 33

Palma de Mallorca

TABLAS SALARIALES 1.987

Sección A				
GRUPO I				
Preescolar: (Integrado)	BASE	COMPLEMENTO	TOTAL	TRIEÑO
director	b) 24.672		24.672	1.280
Subdirector	a) 78.000 b) 22.832	17.866	95.866 22.832	3.016 1.134
Titular	78.000	17.866	95.866	3.016
Instructor/a	54.000	11.983	65.983	2.624
E.G.B. (CONCERTADA)				
Director	a) 78.000 b) 24.672	17.866	95.866 24.672	3.194 1.365
Subdirector	a) 78.000 b) 22.832	17.866	95.866 22.832	3.194 1.201
Jefe de Estudios	a) 78.000 b) 20.541	17.866	95.866 20.541	3.194 1.136
Jefe de Departamento	a) 78.000 b) 18.270	17.866	95.866 18.270	3.194 1.011
Profesor titular	78.000	17.866	95.866	3.194
Ayudante	63.000	15.292	78.292	2.573
Vigilante, Educador o Instructor/a	63.000	8.812	71.812	2.573
E.G.B. (SIN CONCIERTO)				
Director	a) 78.000 b) 24.672	17.866	95.866 24.672	3.016 1.289
Subdirector	a) 78.000 b) 22.832	17.866	95.866 22.832	3.016 1.134
Jefe de Estudios	a) 78.000 b) 20.541	17.866	95.866 20.541	3.016 1.073
Jefe de Departamento	a) 78.000 b) 18.270	17.866	95.866 18.270	3.016 955
Profesor Titular	78.000	17.866	95.866	3.016
Ayudante	63.000	15.292	78.292	2.430
Vigilante, Educador o Instructor/a	63.000	8.812	71.812	2.430
B.U.P. (FILIALES CONCERTADAS)				
Director	a) 86.000 b) 35.934	15.084	101.084 35.934	4.007 1.989
Subdirector o Jefe de Estudios	a) 86.000 b) 31.578	15.084	101.084 31.578	4.007 1.746
Jefe de Departamento	a) 86.000 b) 25.645	15.084	101.084 25.645	4.007 1.419
Profesor titular o Jefe de taller/lab.	86.000	15.084	101.084	4.007
Profesor adjunto, auxiliar o aydte.	82.000	13.866	95.866	3.338
Adjunto de Taller o Laboratorio	78.000	16.348	94.348	3.295
Vigilante, Educador o Instructor/a	76.000	11.306	87.306	3.223
B.U.P. (SIN CONCIERTO)				
Director	a) 86.000 b) 35.934	15.084	101.084 35.934	3.784 1.879
Subdirector o Jefe de Estudios	a) 86.000 b) 31.578	15.084	101.084 31.578	3.784 1.640
Jefe de Departamento	a) 86.000 b) 25.645	15.084	101.084 25.645	3.784 1.340
Profesor titular o Jefe Taller/Lab.	86.000	15.084	101.084	3.784
Profesor adjunto, auxiliar o aydte.	82.000	13.866	95.866	3.153
Adjunto de Taller o laboratorio	78.000	16.348	94.348	3.112
Vigilante, Educador o Instructor/a	76.000	11.306	87.306	3.044
F.P. I				
Director	a) 78.000 b) 29.092	15.298	93.298 29.092	3.074 1.591
Subdirector	a) 78.000 b) 26.979	15.298	93.298 26.979	3.074 1.474
Jefe de Estudios	a) 78.000 b) 24.897	15.298	93.298 24.897	3.074 1.363
Jefe de Departamento	a) 78.000 b) 22.807	15.298	93.298 22.807	3.074 1.250
Profesor titular, Jefe de Taller o Lab.	78.000	15.298	93.298	3.074
Prof. agregado, Adjunto aux. o aydte.	66.000	12.111	78.111	2.573
Vigilante, Educador o Instructor/a	61.000	8.889	69.889	2.486
F.P. II				
Director	a) 83.000 b) 34.971	15.376	98.376 34.971	3.857 1.817
Subdirector	a) 83.000 b) 30.731	15.376	98.376 30.731	3.357 1.682
Jefe de Estudios	a) 83.000 b) 29.678	15.376	98.376 29.678	3.857 1.625
Jefe de Departamento	a) 83.000 b) 25.018	15.376	98.376 25.018	2.857 1.389
Prof. titular, Jefe o Maestro de Taller o laboratorio	83.000	15.376	98.376	3.857
Profesor agregado, adjunto, auxiliar o ayudante	81.000	12.298	93.298	3.214
Ayudante Taller o laboratorio	80.000	11.822	91.822	3.172
Vigilante, Educador o Instructor/a	76.000	8.967	84.967	3.102
Personal Administrativo: SECCION A				
Jefe de Administración o Secretaría	61.000	17.224	78.224	3.047
Intendente	56.000	16.017	72.017	2.603
Jefe de Negociado	52.000	13.879	65.879	2.603
Oficial	51.000	11.850	62.850	2.573
Auxiliar o Telefonista	51.000	4.011	55.011	2.573
Aspirante	30.000	1.785	31.785	1.574
Personal de servicios generales: SECCION A				
Conserje y Gobernante/a	51.000	14.867	65.867	2.573
Jefe de cocina, Despensero, Oficial 1ª, Conductor 1ª especial	51.000	11.850	62.850	2.573
Cocinero	51.000	8.908	59.908	2.573
Celador, Portero, Ordenanza, Conductor 2ª, Oficial 2ª, Ayudante Cocina	51.000	6.459	57.459	2.573
Celador de Preescolar	51.000	6.459	57.459	2.573
Guarda o Sereno y Empleado de Mantenimiento o jardinería, de servicio de comedor y limpieza, costura, lavado y plancha, y Personal no cualificado	51.000	4.011	55.011	2.573
Pinche, Aprendiz o botones	30.000	1.785	31.785	1.574

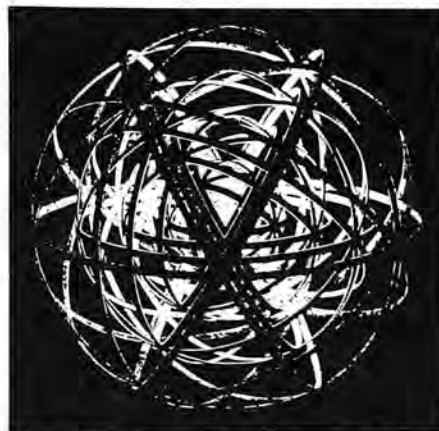
COMUNICAT DE LA JUNTA DE GOVERN
DE L'IL·LTRE. COL·LEGI OFICIAL DE
DOCTORS I LLICENCIATS EN FILOSOFIA
I LLETRES I CIENCIES

La Junta de Govern arran de l'arbitrat publicat recentment, sobre el Conveni de Centres Concertats i Privats vol manifestar el que segueix:

1. Aquesta Junta no se sent compromesa amb els termes de l'arbitratge fet per una persona que sembla ha anat a afavorir més a la Patronal que al col·lectiu de Professors per les següents raons:

- a) No aconsegueix cap reducció lectiva ni efectiva d'horari professional.
  - b) Resulta poc menys que indignant que el Sr. Negro, com a àrbitre, hagi implicat als Col·legis de Llicenciats en la seva condició de President del Consell General de Col·legis de Llicenciats, en un arbitratge que no fa més que perjudicar als Professors pel que fa a les seves necessàries vacances i activitat de perfeccionament.
  - c) És inconscient la ignorància que mostra l'àrbitre davant un tema tant greu com el de la jubilació.
  - d) Consideram un despropòsit que un àrbitre s'atreveixi a fer suggeriments per a millorar les condicions dels ensenyants de Privada i Concertada, quan, si tan convinçut n'estava d'aquestes necessitats, ho podia haver fet constar en el text de l'arbitratge.
2. És absurd que la Patronal accepti, pels seus propis interessos, aquest arbitratge que redueix les hores de preparació i correcció d'activitats, al seu Professorat durant el curs.
3. Finalment, és inconcebible que alguns sindicats hagin acceptat unes resolucions, que no respectaven els acords mínims presos unitàriament per totes les Organitzacions Sindicals que convocaren inicialment les pressions per a negociar el nou Conveni; quan aquestes no fan res més que, en el seu cas, ajornar sine die la solució de la situació laboral i econòmica del Professorat de Privada i Concertada.

Per tot això aquesta Junta de Govern vol manifestar el seu total desacord amb el contingut del text en qüestió i el seu rebuig a la persona que s'ha prestat a fer un joc que no té altre resultat que trahir als seus companys de professió.

I TROBADA D'ENSENYANTS
HISPANO-PORTUGUESOS

L'UCSTE organitzà juntament amb l'associació de Renovació de l'Ensenyament "Juan de Mairena" i la "FENPROF" (Federació Nacional de Professors de Portugal, sindicat que afilla a més del 65% dels ensenyants) *La primera Trobada d'Ensenyants d'Espanya i Portugal* a Salamanca els dies 6, 7 i 8 de Març.

És previst pels organitzadors continuar amb aquest intercanvi i contrastar experiències i informacions.

Els temes escollits per a aquest primerencontre foren:

— La valoració crítica dels respectius projectes d'ESTATUT del PROFESSORAT.

— Anàlisi crítica d'ambdós sistemes educatius i la seva funció compensatòria o no.

— Intercanvi d'algunes experiències (escoles rurals, plans d'estudi experimental del Magisteri portuguès etc.).

El sistema educatiu portuguès és més selectiu quantitativament que l'espanyol. Ara bé, les diferències socials es tradueixen ambdós països en fortes desigualtats acadèmiques malgrat la implantació de formals mesures compensatòries.

Ambdós sindicats UCSTE, FENPROF reivindicant un Estatut del Professorat rebutgen els intents governamentals de dividir encara més als ensenyants.

L'intercanvi d'informació fou molt clarificador. Des d'aquestes línies saludam fraternalment als nostres companys portuguesos i felicitem als nostres companys portuguesos i felicitem als organitzadors pels seus encerts.

Biel Caldentey

assistent a aquestes jornades

Salamanca 8 de març de 1987

EXPERIÈNCIA DOCENT A SON CARRIÓ

El treball ABECEDARI presentat al concurs de material didàctic convocat per la Conselleria d'Educació ha estat realitzat a l'Escola Pública de Son Carrió durant el curs 1985/86, i s'ha intentat posar en pràctica en el curs actual, però degut a les condicions de l'aula només he pogut passar en pràctica part d'ell. Aquest treball consisteix en un programa en llenguatge BASIC que toca la melodia de la cançó EL MESTRE i crida a subprogrames en llenguatge ensamblador que dibuixen les lletres. Aquesta estructura de programa permet un accés ràpid a les formes de les lletres i a qualsevol d'elles.

El funcionament del programa és el següent i se poden considerar dues situacions:

A) Si l'ordinador està encès: s'introdueix el disc a la disquera 1 i se tecleja "RUN ABECEDARI" o les tecles especials de l'Apple IIe CTRL-RESET i OPEN-APPLE

B) Si l'ordinador està apagat: s'introdueix el disc a la disquera 1 i s'encén l'ordinador.

Els passos del programa des de ara seran:

1.- L'ordinador donarà uns consells al mestre per treballar amb el programa, aquests consells només surten una vegada a la pantalla.

2.- Una vegada llegits pel mestre, aquest cridarà a un nin i li donarà els consells necessaris per fer feina amb l'ordinador (el nin no sap llegir i és per aquest motiu pel qual el mestre li ha d'explicar la feina al nin).

3.- Després l'ordinador tocarà la cançó "EL MESTRE", una vegada escoltada el nin pot copejar la tecla d'una lletra (se pot haver explicat a la classe); a la pantalla apareixerà una fletxa i el cursor (quadrat centellejant) i el signe (¿). Ara pot copejar la tecla i després "RETURN" (a aquesta tecla se li pot col·locar un gomet).

4.- Quan s'ha copejat "RETURN" la disquera u

encendrà un llumet, en aquests moments no se pot tocar la disquera ni l'ordinador: se podrien perdre les dades del disc. Al cap de dos segons sortirà un dibuix a la pantalla, és el dibuix de la lletra copejada.

Si la tecla copejada no té cap lletra, l'ordinador farà una pitada (1/10 segons), emetrà un missatge en anglés (FILE NOT FOUND) i sortirà del programa apareixent a la pantalla el cursor. Per tornar al programa hem de fer el que diu l'apartat A.

5.- El dibuix se mantindrà en la posició normal d'escriptura devers quinze segons; una vegada passat aquest temps l'ordinador girarà quaranta cinc graus en el sentit de les busques del rellotge la figura de la lletra i la canviarà de color si el monitor és en color. Això el fa vuit vegades: dona una volta completa.

L'aplicació didàctica d'aquest programa és molt variada i només com a exemple anomenaré un parell d'elles:

a) L'alumne ha de saber en qualsevol de les vuit posicions on ha començat el traçament de la lletra (l'ordinador sempre la comença a fer en el centre de la pantalla).

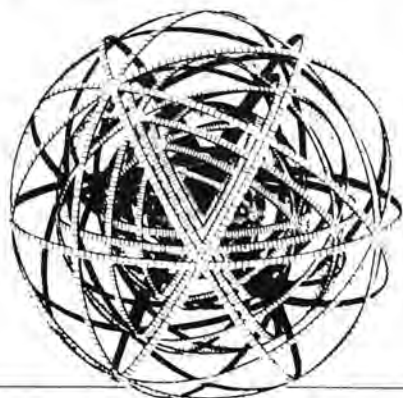
b) Ha de saber seguir el traçament correcte de la lletra amb la mà, un punxó o un retolador (en aquest cas se pot protegir la pantalla de l'ordinador amb una pel·lícula de plàstic transparent) i ens adonarem de com s'ha seguit el traçament i quins defectes té l'alumne a l'hora de fer la lletra. Aquestes feines es recomana es facin en les vuit posicions.

Els objectius d'aquest programa estan dedicats a l'aprenentatge de la lectoescritura i són:

- Fer exercicis de lecto-escritura
- Desenvolupar la capacitat d'atenció del nin.
- Afavorir la psicomotricitat prima i la grafomotricitat.
- Afavorir l'orientació espacial.
- Identificar les formes de les lletres minúscules en qualsevol posició en que es trobi.
- Relacionar lletres majúscules (del teclat) i minúscules (pantalla).

Aquest programa se pot modificar amb la finalitat de construir sil·labes i paraules, aquesta modificació seria factible mitjançant la manipulació de cadenes alfanumèriques. Una altra de les modificacions seria que l'ordinador a l'atzar dibuixés la lletra i el nin endevinés la tecla o lletra dibuixada a pantalla.

Joan M. Pintado
C. P. Son Carrió

Manual para la promoción del profesor
Dr. Bartolomé Rotger Amengual

1. Radiografía del Concurso de Méritos.
2. Como elaborar una Memoria o plan de actuación.
3. Preparación del "Curriculum Vitae".
4. La técnica de la entrevista.
5. Legislación básica.

Editorial Escuela Española, S.A.

Embat

llibres

ESPECIALITZADA AMB PEDAGOGIA I PSICOLOGIA.
ELS DIVENDRES NO TANCAM AL MIGDIA.

Pge. Part. Papa Joan XXIII, n.º 5-E
Centre Comercial «Los Geranios»
07002 Palma de Mallorca Tel. 71 33 50

NOVETATS EDITORIAL CEAC

Como orientar i educar professionalment a l'escola
M^a. Lluïsa Rodríguez

Pàgines: 120

Como realizar actividades plásticas y artesanales
P. Berganza

Pàgines: 184

Como medir y desarrollar los hábitos personales
M^a. J. Comellas

Pàgines: 112

Como educar la sexualidad en la escuela
Ferrán Ferrer

Pàgines: 200

Como jugar con el lenguaje
Margarita Recasens

Pàgines: 134

ELECCIÓ PER LA RENOVACIÓ TOTAL DE LA JUNTA DE GOVERN DEL COL. DE DOCTORS I LLICENCIATS DE FILOSOFIA I LLETRES I CIÈNCIES DE BALEARS

El proper dia 4 d'abril als locals del Col.legi de Doctors i Llicenciats de les Illes, carrer Berenguer de Tornamira n.º 9-1er.B, es celebraran les votacions per a la renovació de la Junta de Govern del Col.legi de Doctors i Llicenciats de Filosofia i Lletres i Ciències.

La votació es durà a terme de les 9'30 a les 13'30.

L'única candidatura presentada és la següent:

- DEGA: BARTOMEU CAÑELLAS ROCA
- VICEDEGA: NATIVIDAD FIGUEROA TERRASA
- SECRETARI: CARLOS RIPOLL SAIZ
- TRESORER: VICTOR RAUL CASTRO HEREDERO
- INTERVENTOR: MARIANO SBERT BALAGUER
- VOCALS LLETRES: MARCOS ANTONIO GRIMALT ESCALES Y CATALINA BESTARD BARCELO
- VOCALS CIÈNCIES: MARIA SINTA AGUILAR SANCHO Y AINA M^a. ENSENYAT ENSENYAT

CURSET SOBRE DRET LABORAL I SINDICAL

EL SINDICAT DE TREBALLADORS DE L'ENSENYANCA DE LES ILLES (STEI), en col.laboració amb la CONSELLERIA DE TREBALL I TRANSPORTS DE LA COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS, organitza un curset sobre DRET LABORAL I SINDICAL

L'horari del curset serà el següent:

Dies 2, 3 d'abril de 9'30 a 12'30
16 a 17,30

el magistrat de Magistratura de treball
Sr. Frco. Javier Wihelmi Lizaur

Impartirà el curs l'advocada Catalina Moragues Vidal i el lloc serà el saló d'actes de "la Caixa". S'haurà de procedir a fer una pre-inscripció als locals de l'Stei, C/ Vinyaça 14, 07005 Ciutat. Tel. 46 08 88.

TEMARI DEL CURS.

DRET LABORAL

1. Dret laboral: El procés, jurisdicció laboral i la demanda. Els drets adquirits.
- II. Convenis Col·lectius.

DRET SINDICAL

- III. Dret Sindical: Drets i deures dels delegats i comitè d'empresa. La seva regulació a l'Estatut dels Treballadors i al Conveni d'ensenyament.
- IV. El dret de vaga.
- V. Arbitratge al conveni de l'ensenyament 86-87.
- VI. Precs i preguntes.

COL-LABORA

COMUNITAT AUTONOMA DE LES
ILLES BALEARS

CONSELLERIA DE TREBALL I TRANSPORTS

DES DES MEU RACÓ

CUQUETECA (1)

Equip So Ixent. L'Educació pública a les Illes
Balears. Bases per a una aproximació. Edicions
optimisme en acció, 1987

Una país com es nostre (?) on abunden es estudis i anuaris dedicats a s'economia, es turisme, es camp etc. estava mancat d'un treball que abarcàs s'educació pública d'una manera global (com a sistema) i concreta (continguts i protagonistes). No cal dir que salud, de tot cor, aquesta iniciativa recent i que pas a ressenyar (no en profunditat sinò a pinzellades ràpides) per a convidar-nos a sa seva lectura.

S'equip era ja una premonició de s'obra, variat (homes i dones de cada nivell educatiu, investigadors universitaris i col.laboradors que treballen a moltes escoles així com també especialistes en antropologia, estadística, arquitectura, treball social) i ben coordinat impedit que sa contribució de cada un/a fos un caixó aïllat.

Per a dur a terme aquest treball (endemés de dinar junts més d'una vegada i dormir poc) han tengut es suport d'entitats econòmiques lligades a ses Illes i sa col.laboració de ses autoritats educatives i des sindicats (que han oblidat —en aquest cas— ses seves aspiracions hegemòniques). Res d'això, però ha afectat s'independència de s'equip, ni es seu plantejament que ha estat conèixer i analitzar com és sa nostra educació pública i fins a quin punt és o no és un servei públic fonamental —no des qui el gestionen sinò de tots/totes— i on es troben ses seves febleses i mancances.

Han combinat s'investigació quantitativa i qualitativa i han fet servir molts d'instruments i tècniques sense deixar-se dur per ortodòxies ni per adscripcions a escoles o patums concretes (alguns exemples són: S'estadística analítica i descriptiva, s'observació participativa, es questionari-entrevista etnogràfic, sa discussió en grup, es questionaris precodificats, sa simulació de decisions, s'estudi de casos...). Es respecte i discreció a tota persona que ha ofert informació, opinió i actuació, més s'objectiu de sa present investigació que es retornar com informe/anàlisi a sa societat (i al alumnat, professorat, pares, entitats interessades) la inscriuen dins sa tendència dita democràtica i que propugna s'apertura i coneixement des de i cap a s'exterior de qualsevol servei amb pretensions de no mirar-se ell mateix sinò sa seva funció i evitar es tancament, s'esclerotització i es corporativisme. Si sa lectura d'aquest treball, fes que qualque persona es sentís "ofesa" aniria ben errada de comptes. En altres països on s'ha usat, ha contribuït a un augment de s'eficàcia i professionalitat des treballadors/es d'un servei i de sa comunitat on hi treballen (conductors i taxistes a Calàndria i es ATS a Sorella).

Anem a veure alguns aspectes concrets.

— S'infraestructura. Sembla que s'assignació de recursos és desigual i una mica encara basada en so concepte caciquil de s'administració. Es troben escoles molt ben equipades, altres que tenen poquíssim i moltes que pugnen per aconseguir qualque cosa (una fotocopiadora o un telèfon). Això genera una inversió des procés normal, com si ses escoles existís sinò perquè es servei d'equipament i infraestructura (construccions, material, dotació econòmica) pugui exercir es seus poders de decisió distributiva.

Sa distribució geogràfica des centres per atendre es grans nuclis urbans i de zones turístiques recents (amb població assentada) no acaba de ser molt reexida i sa planificació demogeogràfica té com una fixació en sa disminució de sa natalitat que sembla haver oblidat qualsevol altra aportació.

Aquests darrers anys hi ha hagut un increment de personal de recolzament (serveis sicopedagògics, CEPs, centres de recursos, reformes, coordinacions, etc.) la majoria d'ells reclutat entre es professorat. De moment costa integrar aquests serveis dins sa realitat escolar. Existeix bona acceptació (i fins hi tot més demanda) especialment entre alumnat i pares/mares. No s'ha de fer però en detriment o amb un soterrat menysteniment des treball a dins s'aula i comença a existir es perill (i es remor) que aquest darrer està a sa cúa. Si això es confirmàs (esper que no) es futur seria negríssim.

— Es professorat rep una atenció gairebé desproporcionada. S'intenció d'aquest treball d'investigar s'educació, fent transparent ses parets de ses escoles i deixant-hi entrar s'aire i alè de sa societat no s'ha assolit del tot però ha centrat alguns punts que ajudaran a aconseguir-ho en futures edicions. A sa llum d'aquest estudi cobren valor ses paraules de Stenhouse: "Es bons ensenyants són autònoms en es seu judici professional. No depenen d'investigadors, de funcionaris, d'innovadors, o de superiors" (...) "Sa tasca des professorat és fer una feina com un jardiner i no com un camperol, diferenciant es tractament de cada assignatura i de cada alumne tal com fa un jardiner amb cada cossiò i amb cada planta".

Crida s'atenció sa diferència enorme de percepció de sa pròpia feina professional de mestre/a professor/a. Per uns/es queda molt definit per marc exterior d'horari-assignatura-programa mentres altres assumeixen un compromís de recerca amb s'alumnat que els ha tocat en sort. Per acabar faré una cita textual: "Quan socialment i personalment tot es professorat pugui treballar en unes condicions que li permetin ajudar-fomentar sa recerca des coneixement i de sa veritat amb so seu alumnat i això circumscrit dins sa seva professionalitat —per tant exigible però amb ple suport institucional— i no com ara que massa vegades sa feina ben feta ha d'anar més enllà de sa pròpia professió —des de gastar-hi es propi sou fins a dedicar-hi nits i caps de setmana—. Així no és rar que aquesta minoria (perquè són una minoria) doni una imatge de dedicació educativa que només abarca una petita part de sa població escolar. Cal que això ho pugui fer tot es professorat i essent tantes ses coses a canviar (herència de ses antigues escoles i metodològica insuficient, dificultats de formació permanent per as professorat normal —amb ocupacions familiars, distàncies...— (corporativisme, aïllament i foscòr d'algunes escoles...) que fins que no canviï, s'educació en patirà" (pàgina 285).

A sa propera cuqueteca tractarem des centres, alumnat, contingut i modes d'educació.

(1) Ressenya d'un llibre imaginat

Es cuquet inquisidor